

D E C I Z I E

asupra recursului declarat de Natalia Crăciun

în cauza la cererea înaintată de Natalia Crăciun, cu privire la întoarcerea/restituirea/compensarea sumelor achitate cu titlu de amendă și de taxă de timbru la examinarea contestației și a recursului împotriva deciziei agentului constatator și hotărârii instanței de judecată, în cadrul cauzei contravenționale

împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul central) din 01 august 2025, prin care cererea a fost admisă parțial

Dosarul nr. 2r-302/2025

PIGD: 2-25102702-03-2r-21082025

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central (jud. Corina Tăbăcaru)

2 octombrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde cu originalul

Examinând fără convocarea părților, pe baza materialelor din dosar, recursul declarat de Natalia Crăciun

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:

Radu Holban*, Președinte,*

Svetlana Ghercavii,

Mariana Sajin, *judecători,*-

C O N S T A T Ă :

I. ÎN FAPT:

1.La 18 iulie 2025 Natalia Crăciun s-a adresat în Judecătoria Drochia (sediul central) cu o cerere, privind întoarcerea/restituirea/compensarea sumelor achitate cu titlu de amendă și de taxă de timbru la examinarea contestației și a recursului împotriva deciziei agentului constatator și hotărârii instanței de judecată, în cadrul cauzei contravenționale (fila dosarului 4-7).

2. În motivarea cererii înaintate, Natalia Crăciun a invocat următoarele temeiuri:

În fapt, prin Decizia Curţii de Apel Nord din 03 iunie 2025, dosar 4r-464/25, s-a admis recursul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central, din 28 ianuarie 2025, aceasta fiind casată, iar decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale a agentului constatator a fost anulată, totodată fiind încetat procesul contravențional în temeiul art. 461 alin. (1) CC.

Prin urmare, a fost anulată decizia de sancționare a agentului constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliţie Drochia, subordonat Inspectoratului General de Poliţie, care la rândul său este subordonat Ministerului Afacerilor Interne.

Ulterior, în prealabil, s-a adresat către Serviciul Fiscal de Stat, subordonat Ministerului Finanţelor (solicitarea a fost transmisă atât către SFS cât şi către MF, aspect care poate fi probat la solicitarea instanței), iar prin răspunsul nr. 26/1-17-11-103481 din 16 iunie 2025 (*anexat*) este necesară aplicarea Capitolului XIII din Codul de Executare, în mod corespunzător aferent situaţiei și dosarului existent.

Astfel, s-a adresat către Curtea de Apel Nord cu o solicitare pentru soluționarea problemelor cu sumele achitate pe parcursul procesului judiciar.

Aşadar, prin răspunsul nr. 16746 (anexat), Curtea de Apel Nord, a specificat faptul că ea are posibilitatea de a solicita întoarcerea sumelor achitate şi este necesar de a se adresa către Judecătoria Drochia, sediul central. Aceste aspecte se pot observa direct din actul în cauză.

De notat că, probarea cheltuielilor efectuate sunt anexate la dosarul cauzei, prin intermediul următoarelor note de plată, care pot fi vizualizate şi în format electronic inclusiv pentru reverificare prin intermediul sistemului mPay: confirmarea de plată - 00 7592 3211 7216 - 325 lei; confirmarea de plată - 00 0282 5950 6221 - 200 lei; confirmarea de plată - 00 9063 4360 9170 - 250 lei; confirmarea de plată - 00 67741 536 2483- 200 lei.

Astfel, s-a solicitat admiterea prezentei solicitări și dispunerea întoarcerii şi/sau restituirii sumelor achitate cu totlu de amendă și taxe de timbru şi/sau compensării acestora din contul părţii adverse.

3. Potrivit Fișei de repartizare a cererii, la 18 iulie 2025 cererea sus-menționată a fost reparizată în mod automat-aleatoriu, prin Programul integrat de gestionare a dosarelor (PIGD), spre examinare judecătorului Corina Tăbăcaru (fila dosarului 1).

4. Prin Încheierea judecătorului Corina Tăbăcaru din 23 iulie 2025 cererea respectivă a fost primită spre examinare în procedua scrisă (fila dosarului 29).

II. Poziția instanței de fond:

5. Prin încheierea Judecătoriei Drochia, (sediul central) din 01 august 2025, cererea depusă de Natalia Crăciun a fost admisă parțial, dispunându-se:

*”*Se restituie Nataliei Crăciun (IDNP *****) de către Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Trezoreriei de Stat, în termen de cel mult un an de la data emiterii încheierii, sumele achitate cu titlu de amendă contravențională și anume:

-suma de 325,00 (trei sute douăzeci şi cinci,00) lei, confirmată prin nota de plată A00 7592 3211 7216 din 03 octombrie 2024;

-suma de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei, confirmată prin nota de plată A00 9063 4360 9170 din 10 martie 2025;”

6. Totodată, prin aceași încheiere s-a dispus, ”Cererea înaintată de Crăciun Natalia cu privire la restituirea sumelor achitate cu titlu de la taxă de timbru, *se respinge ca fiind neîntemeiată.*” (fila dosarului 31-34).

III. Solicitarea recurentei:

7. La 13 august 2025, Crăciun Natalia a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, (sediul central) din 01 august 2025, în partea care s-a respins cererea privind restituirea sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru, solicitând:

-admiterea recursului;

- casarea parțială a încheierii Judecătoriei Drochia, (sediul central) din 01 august 2025 și dispunerea încasării din contul părții adverse, care pierdut procesul contravențional și/sau instituția relevantă a acesteia, în contul subsemnatei a taxelor de timbru achitate, câte 200 lei fiecare, în total fiind 400 lei;

- În cazul în care instanța de recurs consideră că nu se poate dispune încasarea taxelor de timbru nominalizate din contul părții care a pierdut procesul și/sau a instituției relevante, în contul subsemnatei, în subsidiar solicită dispunerea întoarcerii executării sumelor achitate ca taxe de timbru sub egida Capitolului XIII Cod de executare;

- În cazul în care instanța de recurs consideră că nu se poate dispune întoarcerii executării sumelor achitate, în subsidiar solicit dispunerea compensării taxelor de timbru din contul părții adverse, care a pierdut procesul și/sau a instituției relevante;

- Dacă se consideră faptul că nici o formulare din cele specificate anterior nu este aplicabilă problemelor privind repararea pierderilor privind taxele de timbru specificate, solicită să i se comunice cum este posibilă repararea pagubei aduse dreptului la proprietate prin intermediul taxelor de timbru achitate și baza legală, în regim rapid, exceptând forma ordinară de atac (fila dosarului 43-53).

V. Argumentele recurentului:

8. *În fapt*, la 3 iunie 2025, prin Decizia Curţii de Apel Nord, dosar 4r-464/25, a fost admis recursul declarat împotriva Hotărârii Drochia (sediul central) din 28 ianuarie 2025, aceasta fiind casată, iar decizia de aplicare a sancţiunii a agentului constatator a fost anulată.

Astfel, cum s-a reiterat şi în cererea prin care s-a solicitat întoarcerea şi/sau restituirea şi/sau compensarea amenzilor şi taxelor de timbru *(pe larg din cererea în cauză)* depusă la Judecătoria Drochia, sediul central, în data de 17 iulie 2025, a fost anulată decizia de sancţionare a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Drochia al Inspectoratului General al Poliţiei al Ministerului Afacerilor Interne.

Ulterior, a fost depusă o solicitare (cerere) adresată Serviciului Fiscal de Stat care se subordonează Ministerului Finanţelor şi/sau autorităţilor competente, iar drept rezultat i-a fost comunicat prin răspunsul Nr. 26/1-17-11-103481 din 16 iunie 2025, anexat la cererea specificată supra, privind necesitatea aplicării Capitolului XIII CE privind întoarcerea executării, în mod corespunzător dosarului existent, în contextul în care instanţa relevantă nu s-a expus cu privire la aceste probleme. De notat că cererea în cauză era adresată inclusiv şi Ministerului Finanţelor, aspect care poate fi probat la solicitarea dată, dar reieşind din răspunsul dat, acesta a fost transmis conform competenţei către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, împreună cu actele confirmative, s-a adresat către Curtea de Apel Nord, în contextul în care era ultima instanţă care s-a pronunţat asupra cauzei contravenţionale, pentru a soluţiona problemele cu sumele pecuniare care i-au creat o pagubă evidentă şi documentată prin intermediul materialelor specificate, a dreptului la proprietate specificat de dispoziţiile art. 9, 46, 127 din Constituţia Republicii Moldova. Drept rezultat i s-a comunicat că are dreptul la întoarcerea sumelor încasate din contul subsemnatei, iar pentru aceasta este necesar de a se adresa către instanţa de fond.

De notat faptul că, a subliniat că în solicitarea depusă către Judecătoria Drochia(sediul central), aspectul că poate proba transmiterea cererii către instituţiile specificate, la solicitarea instanţei în caz de necesitate, care pe parcursul examinării nu a apărut reieşind din faptul că careva incertitudini în acest sens nu au fost solicitate de a le dizolva.

Astfel, în cadrul dosarului contravenţional în care a fost vizată, cheltuielile au fost probate atât în dosarul contravenţional cât şi ca anexă la cererea din data de 17 iulie 2025 adresată Judecătooriei Drochia, sediul Central:

Confirmarea de plată - 00 7592 3211 7216 - 325 lei;

Confirmarea de plată - 00 0282 5950 6221 - 200 lei;

Confirmarea de plată - 00 9063 4360 9170 - 250 lei;

Confirmarea de plată - 00 67741 536 2483- 200 lei.

Cum s-a specificat şi în ultima solicitare menţionată, acestea pot fi reverificate şi prin intermediul sistemului electronic de plăţi mPay la link-ul https://mpay.gov.md/Invoice/SearchInvoice, sunt prezente la dosarul cauzei contravenţionale care poate fi accesată rapid în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, în caz de necesitate şi neclarităţi. Iar dacă este necesar recurnta este disponobilă de a elucida orice eventuale neclarităţi apărute în cadrul examinării cauzei în măsura capacităţilor şi posibilităţilor avute, coroborat cu materialele de care dispun, la solicitarea instanţei.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din data de 23 iulie 2025 s-a acceptat în procedură cererea din data de 17 iulie 2025, depusă de Crăciun Natalia.

Notează că careva neclarităţi, incertitudini, necesitate de a prezenta acte adiţionale etc. din partea instanţei de fond nu au parvenit, drept rezultat cererea cu anexele depuse fiind suficiente pentru soluţionarea problemelor specificate.

Ulterior,01 august 2025, cererea depusă a fost admisă parţial, instanţa dispunând ca de către Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Trezoreriei de Stat să se restituie sumele achitate cu titlu de amendă contravenţională - suma de 325,00 (trei sute douăzeci şi cinci,00) lei, confirmată prin nota de plată A00 7592 3211 7216 din 03 octombrie 2024; - suma de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei, confirmată prin nota de plată A00 9063 4360 9170 din 10 martie 2025, iar partea cererii privind taxele de timbru, cererea a fost respină ca fiind neîntemeiată. ,,Cererea înaintată de Crăciun Natalia cu privire la restituirea sumelor

Consideră necesar de subliniat faptul că instanţa de fond a specificat exclusiv cuvântul „Restituirea” în contextul în care în cererea depusă s-a solicitat inclusiv și/sau compensarea și/sau întoarcerea, prin coroborare cu art. 157 și următoarele din CE care prevedea întoarcerea a tot ce s-a încasat din contul subsemnatei, în conexiune cu varianta de compensare a ce s-a încasat din contul subsemnatei conform celor specificate în Hotărârea Curţii Constituţionale privind

controlul de constituționalitate și excepția de neconstituționalitate a articolelor 2 alin. (2) din Leşea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 si 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, pentru a putea fi repusă în drepturi, repararea cheltuielilor suportate în proces conform art. 383 alin. (3), 441 alin. (2) Cod Contravenţional (în continuare CC) şi alte dispoziţii legale invocate, a depus cererea prin care avea scop de a-și repara pagubele create patrimoniului care-l deţine drept rezultat al dosarului contravenţional în care a fost vizată, însă prin intermediul încheierii din data de 01 august 2025 emisă de Judecătoria Drochia (sediul central), parţial aceste drepturi de a-și recupera pagubele create, care sunt confirmate prin actele prezente la dosar, este încălcat inclusiv dreptul acesteia la proprietate specificat de Legea Supremă - Constituţia.

Prin urmare, încheierea Judecătoriei Drochia (sediul central) din data de 01 august 2025, în ce priveşte aspectele privind repararea prejudiciului creat de plata sumelor cu titlu de taxe de timbru, este, nefondată şi neîntemeiată, în contradicţie cu legislaţia R.M. și chiar iurisprudenta CEDO (aspecte pe larg fiind specificate mai jos) și prin urmare este ilegală, fiind astfel aplicabile dispoziţiile art. 427 lit. c) CPC, instanţa de recurs fiind în drept să caseze parţial încheierea şi soluţionând prin decizie să repare paguba adusă patrimoniului deţinut, prin intermediul taxelor de timbru achitate, specificate pe parcursul examinării cauzei, în sumă totală de 400 lei, prima taxă de timbru achitată fiind în sumă de 200 lei şi a doua taxă de timbru achitată la fel fiind în sumă de 200 lei.

În drept, conducându-se în mod obligatoriu de prevederile art. 119 din Constituţia Republicii Moldova, care statuează faptul că, împotriva actelor juridice părţile interesate şi organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condiţiile legii.

Astfel, în temeiul dispoziţiilor capitolului XXXVIII -RECURSUL din CPC cu respectarea termenului de 15 zile de la data comunicării încheierii, specificat de art. 425 CPC, s-a declarat în termen.

Prin urmare, consideră necesar de scos în evidenţă faptul în conformitate cu dispoziţiile capitolului XIII CE, s-a depus o solicitare către instanţa de fond, prin care s-a solicitat inclusiv şi:

1. Şi/sau Întoarcerea taxelor de timbru achitate;

2. Şi/sau compensarea acestora din contul părţii care a pierdut procesul părţii adverse.

Este evident că scopul final era de a repara şi încasa înapoi sumele cheltuite în cadrul procesului judiciar în care am fost vizată. Subliniază faptul că nici măcar nu a solicitat careva daune morale, dar exclusiv a vrut să-și exercite dreptul de a returna sumele cheltuite în cadrul procesului judiciar în care a fost vizată.

Este necesar de scos în evidenţă şi faptul că potrivit art. 1 alin. (1) al Legii 213/2023 privind taxa de stat, - *taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe*, *o singură dată*, *de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac.*

Subliniază faptul că deja nu se află la faza iniţială de depunere a cererii dar la exercitarea căii de atac împotriva încheierii emise de instanţa de fond şi careva neconcordanţe din partea acesteia nu au fost semnalate, procesul dosarului dat fiind deja în plină desfăşurare şi nicidecum la început.

În aceeaşi ordine de idei, trebuie de specificat faptul că potrivit art. 6 alin. (2), teza a doua al Legii 213/2023 privind taxa de stat, *taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată.*

Astfel, în procesul contravenţional în care a fost vizată s-au achitat două taxe de timbru în contul instanţelor vizate, respectiv suma 200 lei la data de 14 noiembrie 2024, şi suma de 200 lei la data de 17 iunie 2024, confirmat şi reverificabil online prin sistemul de plăţi electronice mPay.

Aşadar, în cazul restituirii, conform art. 7 alin. (3) al Legii 213/2023 privind taxa de stat, *Suma de bani plătită ca taxă de timbru se restituie în cazul în care:*

a) a fost plătită o sumă de bani mai mare decât cuantumul prevăzut de prezenta lege. In acest caz, se restituie suma plătită în plus;

b) suma a fost achitată, însă persoana este scutită de plata acesteia conform anexei nr. 2;

c) cererea (plângerea) nu a fost depusă în instanţa judecătorească;

d) suma a fost plătită, în mod eronat, în contul altei instanţe judecătoreşti decât cea competentă.

În aceeaşi ordine de idei, conform alin. (4) al aceleiaşi dispoziţii legale specificate, *cererea de restituire a sumei de bani plătite ca taxă de timbru poate fi adresată instanţei judecătoreşti la care aceasta a fost achitată, în termen de un an de la data efectuării plăţii respective. Restituirea sumei de bani plătite ca taxă de timbru se efectuează din contul instanţei judecătoreşti.*

Aşadar, suma pecuniară/ financiară în cauză se restituie, în cazul literelor a), b), c), d), specificate supra din contul instanţei judecătoreşti.

În aceeaşi ordine de idei, urmează a fi reiterate argumentele depuse din cererea iniţială prin trimitere la art. 157 alin. (1) CE - Întoarcerea executării, conform căruia În cazul în care hotărârea executată se anulează şi, după rejudecarea cauzei, se adoptă o hotărâre prin care acţiunea se respinge parţial sau integral ori o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, instanţa de judecată dispune din oficiu restituirea către pârât (debitor), din contul reclamantului (creditorului), a tot ce s-a în casat în temeiul hotărârii anulate, precum şi a cheltuielilor de executare.

Astfel, tot ce s-a încasat cuprinde nu doar exclusiv amenzile achitate dar şi restul sumelor inclusiv cheltuielile privind taxele de timbru.

Este necesar de subliniat faptul că:

1. conform art. 7 alin. (3) al Legii 213/2023 privind taxa de stat, se prevede restituirea din contul instanţei;

2. Conform art. 157 alin. (1) CE se prevede întoarcerea din contul părţii adverse.

Drept rezultat în accepţiunea legislaţiei în vigoare a Republicii Moldova, acestea sunt două noţiuni distincte care prevăd aspecte diferite.

Mai mult ca atît, evidențiază faptul că în cadrul dosarului contravenţional în care a fost vizată, la data de 14 martie 2025, a depus către prima instanţă o cerere prin care a solicitat, citez propria cerere „*Dispunerea rambursării taxei de timbru*

...” se observă faptul că exprimarea a fost rambursarea şi nu restituirea, prin urmare, acestea fiind două aspecte distincte.

De notat faptul că în solicitarea depusă, a fost specificată şi invocată expres jurisprudenţa CEDO, aplicabilă în mod evident şi la prezentul recurs, cazul CEDO Stankiewicz împotriva Poloniei, pct. 65-76, prin care s-a considerat că refuzul de rambursare cheltuielilor de judecată se consideră ca încălcare a prevederilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult ca atât, în cazul Efgan Cetin şi alţii c. Turciei din data de 3 octombrie 2023 secţiunea 40, Curtea reaminteşte că riscul oricărei erori comise de o autoritate de stat trebuie să fie suportat de acest stat, iar erorile nu trebuie remediate în detrimentul persoanei în cauză şi din contul acesteia. Notează faptul că prezenta solicitare poate fi studiată şi prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor în format electronic la care instanţele au acces, iar în cazul în care aceasta este absentă în dosarul electronic specificat, la cererea instanţei de recurs le poate prezenta împreună cu toate confirmările şi anexele aferente.

Cu toate acestea, prin încheierea primei instanţe din 24 martie 2025, emisă de Judecătoria Drochia (sediu central), cererea în cauză a fost respinsă ca neîntemeiată.

În încheierea menţionată *supra*, prima instanţă, a specificat faptul că:

”*Prin hotărârea nr.20 din 26 septembrie 2024 privind controlul de constituţionalitate și excepţia de neconstituţionalitate Curtea Constituţională a declarat neconstituţionale, prevederile art.(2) a Legii taxei de stat care reglementează interdicţia amânării, eșalonării și scutirii de la plata taxei de timbru şi anume textul ’’Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege ”, precum și textul ,,şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul”. Prin urmare, hotărârea Curţii constituţionale nr. 20 din 26.09.2024 nu se referă la sintagma din alineatul (2) art.(2) al Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, care stipulează că suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie.*

Prin urmare, hotărârea Curţii constituţionale nr. 20 din 26.09.2024 nu se referă la sintagma din alineatul (2) art.(2) al Legii taxei de stat nr.213 din

31.07.2023, care stipulează că suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie.

Astfel, din prevederile Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023 rezultă că se instituie interdicţie în posibilitatea restituirii taxei de timbru achitate, indiferent de soluţia emisă pe caz, de aceea solicitarea contestatarei Crăciun Natalia de a-i fi restituită taxa de timbru achitată la depunerea contestaţiei, este contrară legii și instanţa de judecată ajunge la concluzia de a o respinge ca neîntemeiată.

La fel, consideră că argumentele privind compensarea taxei de timbru din contul părţii care a pierdut procesul vor fi respinse, deoarece prin cererea depusă s-a solicitat restituirea taxei de timbru şi nu compensarea acesteia.

Prin urmare, prima instanţă, a apreciat faptul că, argumentele specificate în cererea de rambursare a taxei de timbru, datorită faptului că Curtea Constituţională a declarat neconstituţional textele *''Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege* "şi *,,şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul'' - aceste* argumente invocate în cererea de rambursare, fiind respinse pe motivul că prin cererea depusă s-a solicitat restituirea taxei de timbru şi nu compensarea acesteia.

Cu toate că potrivit cererii cuvântul utilizat era rambursare şi nu restituire, *în concluzie din cele specificate în încheierea instanţei de fond, pentru înlăturarea pagubei aduse dreptului la proprietate, şi ,,bunului'' deţinut, coroborat cu secţiunea 119 a Hotărârii Curţii Constituţionale nominalizate, este necesar ca prin cerere să se solicite compensarea din contul părţii care a pierdut procesul, alte aspecte care ar împiedica repararea pagubei aduse prin decizia agentului constatator de sancţionare, anulată de instanţa de fond, nefiind specificate, în cazul în care ar exista, cu siguranţă ar fi fost specificate de instanţa de fond, pentru a fi corectate printr-o nouă solicitare în acest sens.*

Astfel, inclusiv prin solicitarea compensării sumei pecuniare aferente taxei de timbru, sintagma privind compensarea taxei de timbru în ordinea art. 157-160, respectiv Capitolul XIII CE şi a altei dispoziţii menţionate, a fost prezentă şi în cererea depusă în instanţa de fond, care s-a expus prin Încheierea din data de 01 august 2025, conform informaţiilor oferite de Curtea de Apel Nord, în răspunsul specificat.

Astfel, consideră necesar de depus o nouă cerere prin care să se solicite deja compensarea, sub exigenţele impuse de instanţa de fond, prin care s-a solicitat inclusiv:

1.dispunerea compensării taxei de timbru, din contul părţii adverse;

2. În caz de respingere a prezentei cereri, informarea cu privire la modalitatea de reparare a pagubei dreptului la proprietate, conform dreptului de informare specificate de art. 384 alin. (2) teza întâi CC - dreptul de a primi informaţie scrisă aplicabil în cadrul unui proces contravenţional.

Totodată, consideră că urmează a fi scos în evidenţă şi faptul că riscul oricărei erori comise de o autoritate de stat trebuie să fie suportat de acest stat, iar erorile nu trebuie remediate în detrimentul persoanei în cauză și din contul acesteia, moment reiterat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Efgan Cetin și alţii versus Turcia, Zustovic v Croaţia, 22 aprilie 2021 și altele.

La fel, consideră necesar de subliniat că s-au depus numeroase solicitări către instanţa de fond din cadrul procesului contravenţional, care aveau drept scop repararea parţială a ilegalităţilor create, prin intermediul taxei de timbru, care în mod evident aducea atingere dreptului la proprietate specificat de art. 46 din Constituţie.

De asemenea, susține că aspectele cronologice privind încercarea de reparare a prejudiciului creat prin intermediul taxei de timbru au avut loc după cum urmează:

1. Solicitare de rambursare a taxei de timbru transmisă la data de 14 martie 2025 cu confirmarea de plată anexă;

2. La 19 martie 2025 ora 11:39, s-a întrebat iniţial despre etapa de soluţionare a solicitării de rambursare a taxei de timbru;

3. În contextul lipsei unei reacţii din partea instanţei, la data de 19 martie 2025 ora 16:11, a fost depusă o solicitare privind etapa de soluţionare a cererii de rambursare a taxei de timbru anexată fiind confirmarea de recepţionare a cererii de rambursare a taxei de timbru; confirmarea de plată a taxei de timbru și solicitarea de rambursare a taxei de timbru;

4. Pentru a respecta termenul de 15 zile privind declararea recursului, Hotărârea împotriva căruia acesta este îndreptat este adusă la cunoştinţă la data de 5 martie 2025 finalizarea livrării fiind la ora 18:45 seara, prin intermediul trimiterii poştale cu codul DS8020694123AS prezent pe plicul de primire al Hotărârii Judecătoriei Drochia atacate, anexat la recurs. Confirmarea orei şi datei de finalizare a livrării respectiv de recepționare a trimiterii poştale, fiind anexată la dosar şi poate fi reverificată la link-ul oficial al Poştei Moldovei https://posta.md/ro/track- trace/mailing/DS8020694123AS, la data de 20 martie 2025 a fost depus recursul dat, confirmarea de recepţionare din partea Judecătoriei Drochia parvenind în aceeaşi zi, 20 martie 2025.

5. Ulterior, în aceeaşi zi de 20 martie 2025, s-a depus o solicitare prin care s-a solicitat soluţionarea cererii de rambursare a taxei de timbru din data de 14 martie 2025 până la transmiterea acesteia către instanţa de recurs, conform dispoziţiilor legale.

6. La data de 25 martie 2025,i-a fost adusă la cunoştinţă încheierea instanţei de fond din 24 martie 2025, prin care i-a fost respinsă cererea de rambursare a taxei de timbru, pe motiv că argumentele invocate trebuiau atribuite unei solicitări de compensare a taxei de timbru din contul părţii adverse (pe larg din materialele aferente).

7. În contextul încheierii specificate supra, în aceeaşi zi în care aceasta a fost adusă la cunoştinţă, 25 martie 2025, în interiorul programului de muncă, a fost depusă o solicitare de compensare a taxei de timbru din contul părţii adverse, respectând consideraţiile instanţei din încheierea din data de 24 martie 2025.

8. Ulterior, la data de 26 martie 2025, a fost depusă o cerere prin care se solicită exeminarea cererii de compensare a taxei de timbru din contul părţii adverse până la transmiterea dosarului instanţei de recurs, aceasta nefiind deja de o extremă complexitate spre soluţionare, conform dispoziţiilor legale şi a celor specificate în încheierea menţionată.

9. La 27 martie 2025, s-a primit un mesaj, nu o încheiere sau un răspuns oficial, din care rezultă faptul că dosarul se află încă în incinta Judecătoriei Drochia dar datorită faptului că dosarul urmează a fi expediat la Curtea de Apel

Nord, nu se va expune asupra cererii de compensare a taxei de timbru şi aceasta va fi expediată cu dosarul către instanţa de recurs.

10. La 28 martie 2025, s-a solicitat repetat printr-o nouă cerere examinarea solicitării de dispunere a compensării taxei de timbru din contul părţii adverse până la transmiterea instanţei de recurs pentru a evita încărcarea acesteia.

11. La 31 martie 2025, s-a depus o nouă solicitare privind dispunerea compensării din contul părţii adverse cu anumite clarificări.

12. La 02 aprilie 2025, s-a depus o nouă solicitare prin care se solicită comunicarea datei calendaristice de examinare a cererii din contul părţii adverse, în contextul în care dosarul se afla încă în incinta Judecătoriei Drochia.

13. La data de 02 aprilie 2025 a primit un nou mesaj din partea instanţei din care repetat se deducea faptul că dosarul încă se afla în incinta acestei instituţii şi urmează a se expedia Curţii de Apel Nord, fără a se expune asupra cererii de compensare a taxei de timbru din contul părţii adverse din data de 25 martie 2025.

Subliniază faptul că cele specificate supra, reprezintă o ordine cronologică a încercărilor de reparare a pagubei create prin intermediul taxei de timbru, detaliile şi esenţa acestora poate fi observată prin studierea lor din materialele dosarului contravenţional la care instanţele au acces prin intermediul PIGD.

Prin urmare, potrivit instanţei de fond din cadrul procesului contravenţional, urma ca Curtea de Apel Nord să se expună cu privire la cererile depuse inclusiv cea de compensare a taxei de timbru.

Cu toate acestea, în contextul refuzului SFS şi informaţiei specificate prin răspunsul Curţii de Apel Nord privind întoarcerea sumelor achitate prezente la dosar având acest drept conform Curţii de Apel Nord este necesar de adresat către instanţa de fond cu o solicitare în acest sens, s-a ajuns până la aplicarea art. 157 - 160 CE, invocarea jurisprodenţei CEDO, invocarea Hotărârii Curţii Constituţionale şi multe alte dispoziţii speciale care sunt distincte faţă de art. 7 alin. (3) din Legea taxei de stat 213/2023, repararea pagubei create urmând a fi reparate prin intermediul încasării din contul părţii care a pierdut procesul, în folosul subsemnatei.

Este necesar de specificat faptul că prin răspunsul Curţii de Apel Nord nr. 16746 din 24 iunie 2025, prezent la materialele cauzei şi anexat la cererea iniţială, Curtea de Apel Nord a specificat expres faptul că citez,, *întrucât actul de sancţionare a fost anulat prin decizia instanţei de apel definitivă şi irevocabilă*, *iar amenda achitată a devenit lipsită de suport juridic, aveţi posibilitatea de a solicita întoarcerea executării sumelor achitate."*

Sumele achitate nu se referă exclusiv la două amenzi achitate pe aceeaşi faptă, dar şi la cheltuielile avute cu titlu de taxe de timbru, care la fel au fost achitate, însă instanţa de fond care a studiat cererea nu a ţinut cont de acest aspect.

Consideră necesar a fi subliniat și faptul că Curtea de Apel Nord a spus întoarcerea şi nicidecum restituirea sumelor achitate (taxe de timbru, amenzi achitate). Întoarcerea fiind specificată de Capitolul XIII CE.

Mai mult ca atît, din cele specificate anterior, consideră că statul nu-şi poate repara propriile greşeli prin intermediul actelor emise de sine pe cheltuiala persoanei, la caz a subsemnatei, prin urmare cheltuielile avute în cauza dată nu pot fi imputate subsemnatei, în contextul în care atât în instanţa de fond cât şi în recurs s-a solicitat scutirea de acestea însă în ambele cazuri instanţele au insistat la achitarea taxelor de timbru, fapt care a fost efectuat pentru a putea uza de dreptul la justiţie avut.

La fel, Curtea Constituţională a Republicii Moldova a statuat, în Hotărârea nr. 20 din 26 septembrie 2024, că riscul oricărei erori comise de o autoritate publică trebuie să rămână în responsabilitatea statului, iar repararea greşelilor nu trebuie impusă persoanei în cauză - nici direct, nici indirect, subliniind chiar faptul că, *Curtea Europeană a adoptat o abordare diferită în privinţa interdicţiei compensării cheltuielilor de judecată suportate în procedura contenciosului administrativ, subliniind că, în acest tip de litigii, consecinţele vreunei erori sau greşeli comise de o autoritate publică în exerciţiul puterii trebuie suportate de către stat, nu remediate pe cheltuiala persoanei (a se vedea Zustovic v. Croaţia, 22 aprilie 2021, § 100). Transferul de la stat la persoana vizată în actul administrativ a cheltuielilor de redresare a greşelilor comise de o autoritate a statului, în scopul protejării intereselor sale financiare, vine în contradicţie cu principiul bine stabilit potrivit căruia riscul oricărei greşeli sau erori comise de o autoritate publică trebuie să fie suportat de stat. Curtea Europeană a subliniat că, în caz de pierdere*

într-un asemenea caz, tocmai statul este cel care trebuie să suporte cheltuielile de judecată (a se vedea Zustovic v. Croaţia, 22 aprilie 2021, § 106).

Mai mult decât atât, prin Hotărârea privind controlul de constituţionalitate şi excepţia de neconstituţionalitate referitoare la articolul 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 şi articolul 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituţională a subliniat că aceste prevederi interzic compensarea taxei de timbru din contul părţii care a pierdut procesul. Această măsură are rolul de a proteja persoanele învinse în justiţie, cărora, în absenţa acestor norme, li s-ar impune compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de timbru, în virtutea principiului „cine pierde plăteşte". Curtea a observat că prevederile sunt excesiv de rigide şi nu conferă discreţie aplicatorilor. În plus, fiind neadaptate la interesele celor care au câştigat procesul, normele contestate îi lipsesc pe aceştia de un „bun", fără a urmări un scop legitim în sensul articolului 54 alin. (2) din Constituţie.

Reieşind din regula nominalizată de Curtea Constituţională „cine pierde plăteşte" se deduce indubitabil necesitatea întoarcerii/ compensării a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărârii anulate, precum şi a cheltuielilor de executare.

Chiar mai mult, conform punctului 7, ultima teză, din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție (în continuare C.S.J.) Cu privire la unele chestiuni ce vizează procedura de eliberare a ordonanţelor judecătoreşti nr. 18 din 31.05.2004, la emiterea ordonanţei necesită a fi soluţionată şi chestiunea cu privire la încasarea taxei de stat achitată de creditor altor cheltuieli aferente (ex: trimiteri poştale, înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, evaluări).

Astfel, se observă faptul că C.S.J. nu a specificat exclusiv aspectele privind întoarcerea taxei de stat, dar şi a celorlalte eventuale cheltuieli suportate, oferind câteva exemple, este de notorietate deja faptul că taxele de timbru nominalizate reprezintă o sumă de bani cheltuită din patrimoniul subsemnatei în cadrul procesului judiciar în care a fost vizată.

În aceeaşi ordine de idei urmează a fi subliniat și faptul că potrivit articolului 82. CPC - cheltuielile de judecată- se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Iar conform art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Aşadar, conform dispoziţiilor nominalizate supra, taxa de timbru reprezintă o cheltuială suportată de Crăciun Natalia în procesul judiciar în care a fost vizată, chiar mai mult, dispoziţiile art. 82 se coroborează inclusiv cu cele specificate de C.S.J., taxa de timbru reprezentând o cheltuială aferentă dosarului.

Astfel, reieşind din prevederile art. 426^1, lit. b)[1] coroborat cu art. 437, în special subliniază lit. f) care face referire la art. 432 alin. (1) lit. a), b) CPC, de unde rezultă că recursul este admis dacă: interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenţei uniforme a Curţii Supreme de Justiţie, prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudenţa Curţii Supreme de Justiţie.

În speță, consideră necesar de menționat faptul că încheierea emisă la data de 1 august 2025 este contradictorie chiar cu Avizul consultativ al Plenului CSJ nr.4ac-10/15 din 15 iunie 2015, conform căruia dispoziţiile din CE privind întoarcerea executării, care reprezintă sumele încasate de la persoana care a câştigat procesul se soluţionează conform dispoziţiilor civile de executare, respectiv art. 157-160 CE, care au fost încălcate vehement de instanţa de fond la examinarea cererii.

Astfel, reieşind din aspectele menţionate anterior, este evident conflictul dintre interpretarea legii din încheierea contestată, cu jurisprudenţa Curţii Supreme a Justiţiei, iar prin admiterea recursului chiar se va consolida jurisprudenţa celei mai înalte instituţii judiciare din Republica Moldova.

Reiterează faptul că, în cererea depusă la 17 iulie 2025, s-a specificat şi posibilitatea de compensare descrisă cu lux de amănunte de Curtea Constituţională în Hotărârea nominalizată, s-a specificat şi posibilitatea de întoarcere a executării - respectiv a sumelor încasate de la subsemnată, chiar mai mult, însăşi instanţa de fond la punctul 1. al încheierii emise, a subliniat faptul că solicitantul a cerut inclusiv întoarcerea şi/sau restituirea sumelor achitate, respective amenzile achitate şi taxele de timbru achitate, astfel citează: „De notat că, probarea cheltuielilor efectuate sunt anexate la dosarul cauzei, prin intermediul următoarelor note de

plată, care pot fi vizualizate şi în format electronic inclusiv pentru reverificare prin intermediul sistemului mPay: confirmarea de plată - 00 7592 3211 7216 - 325 lei; confirmarea de plată - 00 0282 5950 6221 - 200 lei; confirmarea de plată - 00 9063 4360 9170 - 250 lei; confirmarea de plată - 00 67741 536 2483- 200 lei. Astfel, s-a solicitat admiterea prezentei solicitări şi dispunerea întoarcerii şi/sau restituirii amenzilor achitate, 2 la număr şi/sau compensării acestora din contul părţii adverse.” citat încheiat.

La fel, chiar dacă în cererea depusă, pentru a preveni eventualele neconcordanţe şi a putea repara prejudiciul pecuniar creat, s-a prevăzut şi posibilitatea compensării, şi posibilitatea întoarcerii sumei achitate, scopul final fiind încasarea din contul subsemnatei a surselor financiare cheltuite din propriul patrimoniu, conform dispoziţiilor legale respectiv art. 157-160 CE, Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20 din 26 septembrie 2024, instanţa de fond s-a limitat exclusiv şi limitativ la art. 7 alin. (3) din Legea taxei de stat nr. 213/2023, în detrimentul drepturilor legale ale subsemnatei.

Astfel, motivarea într-un mod vicios şi vag a actului emis de prima instanţă, determină casarea hotărârii atacate, garantându-se în calitate de rezultat, dreptul la un proces echitabil, conform art. 6 din CEDO, fapt ce implică obligaţia instanţei de a motiva eficient propriile acte judiciare emise.

Aşadar, aspectele menţionate demonstrează necorespunderea încheierii din data de 01 august 2025 emise de Judecătoria Drochia (sediul central) la exigenţile actului de justiţie, cu toate că în conformitate cu jurisprudenţa CEDO, redată în cazurile aplicării art. 6 al Convenţiei, o hotărâre motivată demonstrează, că părţile au fost auzite în cadrul procesului, având posibilitatea ca aceasta să fie verificată în cadrul căilor de atac, oferind posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs, transpunerea în conţinutul acesteia a normelor de drept fără indicarea modului în care urmează a fi aplicate la speţă, fără a acorda acesteia un caracter motivat (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85.).

Totodată, la caz, susține că trebuie de remarcat şi jurisprudenţa Republicii Moldova, spre exemplu putem lua Ordonanţa Judecătorească din data de 22 iulie 2025 dosarul nr. 2p/o-1/2025 (anexată), emisă de Judecătoria Soroca (sediul Floreşti) sub egida dispoziţiilor Capitolului XIII CE respectiv dispoziţiile art. 157-

160 CE, prin care s-a hotărât inclusiv încasarea cheltuielilor ca taxă de timbru din contul pârâtului, respectiv debitor, în contul reclamantului, respectiv creditorului.

Situaţie care raportat la taxele de timbru este contradictorie actului judiciar emis de către prima instanţă cu privire la cauza de faţă.

Mai mult, potrivit jurisprudenţei Republicii Moldova, aceeasi instanţă care a emis încheierea din 01 august 2025 nominalizată anterior, în mai multe cauze a dispus încasarea taxei de timbru din contul părţii care a pierdut procesul în contul părţii care a câstigat procesul.

Astfel, drept exemplu cu aceeaşi instanţă, urmează a fi luată în considerare hotărârea din 24 iulie 2025 dosarul nr. 2-740/2025 (anexată), emisă de Judecătoria Drochia (sediul central) Judecătorul Judecătoriei Drochia (sediul Central), Corina Tăbăcaru, prin care s-a dispus încasarea taxei de timbru din contul părţii care a pierdut procesul, Malic Alexandru, în (beneficiul) contul părţii care a câştigat procesul O.C.N. „Microinvest" S.R.L.

De asemenea, un alt exemplu de act judiciar emis de aceeaşi instanţă, este Hotărârea din 24 iulie 2025, dosarul nr. 2-682/2025 (anexată) prin care instanţa a hotărât ca taxa de timbru să fie încasată din contul lui Bencheci Mihail în beneficiul Î.M. „Orange Moldova" S.A.

În acest sens, relevă faptul că lista cu exemple poate fi majorată cu mult, conform jurisprudenţei Republicii Moldova, dar cu părere de rău este incert de ce în cazul subsemnatei s-a decis refuzul de reparare și încasarea din contul părţii adverse, care a pierdut procesul a sumelor achitate de aceasta cu titlu de taxă de timbru, or, acestea la rândul lor tot reprezintă în mod direct o aplicare neuniformă a legislaţiei Republicii Moldova.

Suplimentar, în contextul celor invocate mai sus, este evident faptul că concluziile primei instanţe, privind respingerea cererii subsemnatei din data de 17 iulie 2025 referitor la repararea prejudiciului cauzat prin plata taxelor de timbru achitate sunt profund neîntemeiate, încălcînd în lipsa unui temei legal drepturile constituţionale ale subsemnatei, astfel chiar producând tergiversarea procedurii de repunere în drepturile legitim avute.

Urmare a celor expuse şi datorită constatării netemeiniciei şi ilegalităţii concluziilor primei instanţe şi temeiniciei argumentelor invocate în cererea de

recurs, având în vedere faptul că argumentele aduse nu au fost combătute prin careva argumente plauzibile aplicabile cauzei, în conformitate cu toate dispoziţiile legale invocate, inclusiv art. 427 lit. c) CPC, art. 157-160 CE, jurisprudenţa CEDO invocată, jurisprudenţa RM invocată, Hotărârea Curţii Constituţionale privind controlul de constituționalitate și excepția de necontituționalitate a articolelor 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 si 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului; dispoziţiile art. 9, art. 46,art. 127 din Constituţie, recurenta solicită:

- Admiterea prezentului recurs;
- Scutirea de eventuale cheltuieli suplimentare, inclusiv de taxe de timbru sau taxe de stat etc. aferente soluţionării prezentei cauze;
- În cazul în care instanţa consideră că nu este posibilă scutirea de eventuale cheltuieli ca taxe de timbru/ taxe de stat etc. solicită ca acestea să fie încasate la finalul soluţionării, conform principiului ,,cine pierde plăteşte” nominalizat de Curtea Constituţională, moment specificat supra;
- Casarea parţială a Încheierii Judecătoriei Drochia, sediul central, din data de 01 august 2025, respectiv dispunerea încasării din contul părţii adverse, care a pierdut procesul contravenţional şi/sau instituţia de relevantă a acesteia, în contul subsemnatei a taxelor de timbru achitate, câte 200 lei fiecare, două la număr în total fiind 400 lei,
- În cazul în care instanţa de recurs consideră că nu se poate dispune încasarea taxelor de timbru nominalizate din contul părţii care a pierdut procesul şi/sau a instituţiei relevante, în contul subsemnatei, în subsidiar solicit dispunerea întoarcerii executării sumelor achitate ca taxe de timbru sub egida Capitolului XIII CE,
- În cazul în care instanţa de recurs consideră că nu se poate dispune întoarcerii executării sumelor achitate, în subsidiar solicită dispunerea compensării taxelor de timbru din contul părţii adverse, care a pierdut procesul şi/sau a instituţiei relevante;
- Dacă se consideră faptul că nici o formulare din cele specificate anterior nu este aplicabilă problemelor privind repararea pierderilor privind taxele de timbru specificate, solicită să i se comunice cum este posibilă repararea pagubei aduse dreptului la proprietate prin intermediul taxelor de timbru achitate şi baza legală, în regim rapid, exceptând forma ordinară de atac.

9. La 14 noiembrie 2025 recurenta a depus o cerere de completare a argumentelor recursului, în care a invocat următoarele:

1.Contextul Procedural şi Obligaţia Instanţei de a Acţiona din Oficiu

În primul rând, consideră esenţial de subliniat contextul procedural care a condus la acest demers. Or, prevederile articolului 158 alin. (1) din Codul de Executare prevede că, la anularea unei hotărâri executate, instanţa de judecată dispune *din oficiu* întoarcerea a tot ceea ce s-a încasat. Deoarece actul judecătoresc prin care s-a soluţionat cauza contravenţională (Decizia CA Nord nr. 4r-464/25) nu a inclus şi dispoziţii executorii în acest sens, a apărut necesitatea procedurală de a depune o cerere separată pentru a da efect prevederilor legale. Astfel, prezentul proces este o continuare firească a celui anterior, iar costurile asociate acestuia, generate de o omisiune procedurală, nu pot fi imputate persoanei care a fost nevoită să-l iniţieze pentru a-şi restabili pe deplin drepturile.

2.Obiectul Real al Cererii: Compensarea Cheltuielilor (Art. 94 CPC) vs. Restituirea Administrativă a Taxei

Susține că instanţa de fond a comis o eroare fundamentală de drept prin respingerea cererii de recuperare a taxelor de timbru (în valoare totală de 400 lei). Eroarea provine din confundarea a două noţiuni juridice distincte:

- Restituirea taxei de timbru (conform Art. 7 alin. (3) din Legea 213/2023): Aceasta este o procedură administrativă prin care instanţa returnează din contul său o taxă achitată *eronat* (plătită în plus, pentru o cerere respinsă ca inadmisibilă etc.). Acesta nu este temeiul cererii sale.

- Compensarea cheltuielilor de judecată (conform Art. 94 CPC) şi întoarcerea executării (conform Art. 157 Cod de Executare): Acesta este temeiul real al cererii sale. Aceasta a solicitat recuperarea banilor de la partea care a pierdut procesul contravenţional, în baza principiului ”cine pierde plăteşte,, şi a obligaţiei de întoarcere a *tot ceea ce s-a încasat.*

Argumentele sunt următoarele:

1. Taxa de timbru este o cheltuială de judecată: Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

2. Partea care pierde, plăteşte: Conform art. 94 CPC , instanţa obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.

3. HCC nr. 20/2024: Curtea Constituţională a declarat neconstituţională interdicţia de a compensa taxa de timbru din contul părţii care a pierdut procesul . Refuzul instanţei de fond este în contradicţie directă cu efectele acestei hotărâri.

4. Întoarcerea executării: Art. 157 din Codul de Executare obligă instanţa să dispună restituirea a ”tot ceea ce s-a încasat„ în temeiul hotărârii anulate. Aceasta include atât amenzile, cât şi taxele de timbru plătite pentru a contesta respectiva hotărâre.

Menționează că instanţa de fond a respins cererea pe motiv că nu se încadrează în cazurile de *restituire* (art. 7 din Legea 213/2023), deşi ea a solicitat *compensarea* sau *întoarcerea* (art. 94 CPC şi art. 157 CE), pe care instanţa a omis complet să le analizeze.

3. Serviciul Fiscal de Stat (SFS) Confirmă Procedura Corectă

Răspunsurile primite de la Serviciul Fiscal de Stat (anexate la dosar) demonstrează că demersul meu în instanţă a fost singura cale legală corectă şi că Serviciul Fiscal de Stat este doar un organ de executare bugetară:

- în răspunsul Nr. 26/1-17-11-153007 din 11.09.2025, Serviciul Fiscal de Stat subliniază că pentru a beneficia de restituirea taxei de timbru ca ”cheltuieli suportate în cadrul procesului de judecată„ , este necesar un act judecătoresc (ex. hotărâre suplimentară, conform art. 250 CPC) care să dispună expres acest lucru .
- Răspunsurile Serviciul Fiscal de Stat şi Ordinul Ministerului Finanţelor nr. 156/2024 (care reglementează plăţile la bugetul public naţional) dovedesc că Serviciul Fiscal de Stat (care reprezintă bugetul de stat al părţii pierzătoare) nu poate efectua o plată de compensare către dumneavoastră până nu primeşte un ordin judecătoresc (o încheiere sau decizie) care să-i spună să facă acest lucru.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat a confirmat că nu este vorba de o *restituire* din contul instanţei , ci de o *compensare* din bugetul de stat, care necesită în mod obligatoriu un act judecătoresc pe care instanţa de fond a refuzat eronat să îl emită.

4. Atragerea SFS şi Trezoreriei de Stat

Relatează faptul că, prima instanţă, prin încheierea din 01 august 2025, a identificat corect SFS şi Trezoreria de Stat nu ca părţi în proces, ci ca organe tehnice responsabile cu executarea plăţii din contul bugetului de stat, în numele părţii care a pierdut procesul (statul).

5. Ilegalitatea Taxei de Timbru de 200 lei achitate în Prezentul Recurs

Menționează faptul că, deşi a achitat taxa de 200 lei la 10 octombrie 2025 pentru a evita restituirea recursului, menţine cu fermitate că solicitarea acesteia a fost nelegală:

1. Omisiunea instanţei de a Acţiona ”din Oficiu„: Acest proces a fost necesar doar pentru că instanţa care a soluţionat cauza contravenţională a omis să aplice art. 158 alin. (1) Cod de Executare. Eroarea unei autorităţi nu poate fi corectată pe cheltuiala suplimentară a persoanei vătămate .

2. Contradicţia încheierii de Recurs: încheierea din 29 august 2025, la punctul 22, constată corect că „nu se achită taxa de timbru în acţiunile de întoarcere a executării”. Astfel, solicitarea ulterioară de plată (la pct. 23) este în contradicţie directă cu propriul raţionament al instanţei.

3. Principiul Plăţii Unice: Conform art. 2 alin. (1) din Legea taxei de stat, taxa se percepe „o singură dată” la intentarea procesului. Procesul a fost intentat la 18 iulie 2025, iar instanţa de fond a admis cererea în procedură fără a impune plata (încheierea din 23 iulie 2025) .

4. Disproporţionalitatea (CEDO): Obligarea la plată a 200 lei pentru a recupera 400 lei este un obstacol financiar excesiv , contrar art. 6 § 1 din Convenţie (cauzele *Beian c. României* şi *Podbielski c. Poloniei)* .

Având în vedere argumentele expuse, care demonstrează aplicarea greşită a normelor de drept material şi procedural de către instanţa de fond,

SOLICITĂ:

1. Admiterea recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Drochia(sediul Central) din 01 august 2025.

2. Casarea parţială a încheierii atacate, în partea referitoare la respingerea cererii de întoarcere/compensare a taxelor de timbru.

3. Adoptarea unei noi hotărâri prin care să se dispună:

a) întoarcerea (compensarea) sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru și de contravenţional nr. 4r-464/25, în valoare totală de 400 (patru sute) lei, din contul băncii de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat şi Trezoreriei de Stat.

b) Repetat, compensarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cerere de recurs, constând în taxa de timbru de 200 (două sute) lei, din contul bugetului de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat şi Trezoreriei de Stat și/sau din contul instituţiei competente/relevante care o consideră Onoratul Colegiu.

4. Constatarea precum că Serviciul Fiscal de Stat, prin adresele sale, a confirmat necesitatea emiterii unui act judecătoresc care să dispună compensarea taxei de timbru ca cheltuieli de judecată suportate, şi nu ca o restituire administrativă din contul instanţei de fond.

5. În cazul în care la dosar vor parveni careva acte suplimentare, eventuale referinţe, cereri de la partea adverse și/ sau de la părţi terțe, solicită aducerea acestora la cunoştinţă pentru a putea formula un răspuns aferent, cu oferirea unui termen în acest sens.

10. La 15 iunie 2026 recurenta a depus în Curtea de Apel Nord o Notă de argumentare suplimentară a temeiurilor recursului, privind practica judiciară uniformă în materia compensării taxei de timbru şi a cheltuielilor accesorii, în are a invocat următoarele:

În scopul asigurării unui proces echitabil, a respectării principiului predictibilităţii actului de justiţie şi pentru facilitarea unei juste soluţionări a cauzei pe fond, depun în atenţia Onoratului Complet prezenta Notă de Argumentare, prin care solicită respectuos alinierea soluţiei din prezenta cauză la jurisprudenţa constantă, clară şi asumată chiar de către membrii acestui complet de judecată.

I. Distincţia fundamentală dintre „Restituirea administrativă” şi „Compensarea judiciară / Întoarcerea executării”

În sensul dat, instanţa de fond (Judecătoria Drochia) eronat a respins solicitarea recurentei făcând o confuzie gravă de drept material între două instituţii juridice complet diferite:

1. Restituirea taxei de timbru - reglementată de art. 7 din Legea nr. 213/2023 privind taxa de stat, care reprezintă o procedură administrativă aplicabilă atunci când taxa a fost achitată din greşeală, într-un cuantum mai mare sau către o destinaţie eronată. Evident, nefiind vorba de o plată eronată, instanţa de fond a respins cererea prin prisma acestei norme.

2. Compensarea cheltuielilor de judecată / Întoarcerea executării - reglementată imperativ de art. 82 şi art. 94 din Codul de procedură civilă (CPC) şi art. 157-160 din Codul de Executare. Această procedură obligă partea care a pierdut procesul (în speţă, Statul, prin agentul constatator care a emis un act ilegal anulat de instanţă) să despăgubească integral partea care a avut câştig de cauză pentru toate costurile direct generate de proces.

Prin urmare, subsemnata nu a solicitat o „restituire" din bugetul instanţei, ci compensarea prejudiciului material (taxe de timbru şi semnături digitale**)** din contul părţii adverse care a căzut în pretenţii. Interdicţia iniţială din Legea nr. 213/2023 privind imposibilitatea compensării taxei de timbru a fost definitiv eliminată prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20/2024, redevenind o cheltuială de judecată standard, pe deplin recuperabilă.

II. Principiul egalităţii armelor: Lipsa distincţiei între litigiile dintre privaţi şi cele cu implicarea Statului

În dreptul procesual civil şi contravenţional, statul nu beneficiază de imunitate financiară atunci când comite abuzuri sau erori prin agenţii săi constatatori. Conform jurisprudenţei CEDO şi a Curţii Constituţionale, *riscul oricărei erori comise de o autoritate publică trebuie suportat de stat, iar consecinţele nu trebuie remediate pe seama bunurilor persoanei vizate.*

Mecanismul de recuperare (art. 94 CPC) acţionează identic: dacă în litigiile dintre două persoane fizice sau juridice partea perdantă întoarce taxa de timbru, în mod simetric, când statul (Poliţia) pierde procesul, acesta este obligat să repună cetăţeanul în situaţia patrimonială anterioară.

Subliniază faptul că prezentul recurs a fost adus la cunoştinţă Serviciului Fiscal de Stat (SFS), instituţia responsabilă de gestionare a executării şi trezoreriei, iar răspunsurile şi poziţiile oficiale ale SFS raportat la acest subiect, au fost deja

anexate şi depuse anterior la materialele dosarului, confirmând calitatea acestuia de garant executiv al restituirilor de la buget.

III. Solicitarea constatării exprese a jurisprudenţei aplicabile pe caz

În spiritul asigurării unei practici unitare şi previzibile, solicită constatarea în mod expres a raţionamentelor juridice aplicate în următoarele speţe identice, care validează pretenţiile subsemnatei:

1. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa din Dosarul nr. 2a-729/2025 (Decizia Curţii de Apel Nord din 30 decembrie 2025)

- *Componenţa completului:* Stanislav Grosu, Alina Ţihonschi, Radu Holban.

- *Aspect esenţial:* Instanţa a statuat explicit în motivare faptul că: *„Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei”*. Totodată, a aplicat imperativul art. 94 CPC obligând partea perdantă la plată.

- *Aplicabilitate directă:* Completul a dispus compensarea taxei de timbru la ambele niveluri de jurisdicţie, obligând pârâta la restituirea taxei de timbru de 200 lei pentru fond şi a taxei de timbru de 200 lei pentru apel. În cazul subsemnatei, taxa de timbru a fost achitată de asemenea multiplicat (la fond, la recursul iniţial şi în prezenta procedură de recurs), fiind pe deplin incident acest precedent.

2. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa din Dosarul nr. 2a-576/2025 (Decizia Curţii de Apel Nord din 30 decembrie 2025)

- *Componenţa completului:* Radu Holban (Preşedinte), Svetlana Ghercavii, Mariana Sajin.

- *Aspect esenţial:* Exact actualul complet de judecată, analizând litera Legii nr. 213/2023 (pct. 103), a decis în mod corect şi echitabil la pct. 104 că taxa de timbru în sumă de 200 lei achitată de apelant reprezintă o cheltuială ce *„urmează a fi compensată reclamantei-apelante din contul pârâţilor”*.

- *Aplicabilitate directă:* În dispozitivul final (pag. 36), instanţa a cumulat matematic absolut toate cheltuielile, incluzând taxa de timbru fond (200 lei), taxa de timbru apel (200 lei) şi chiar şi cheltuielile mărunte accesorii (poşta - 37 lei). Acest fapt confirmă legalitatea cererii subsemnatei privind încasarea celor 69 de lei

pentru serviciile de semnătură mobilă MPass (Moldcell), care înlocuiesc tehnic corespondenţa poştală tradiţională.

3. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa din Dosarul nr. 2a-798/25 (Decizia Curţii de Apel Nord din 19 februarie 2026)

- *Componenţa completului:* Stanislav Grosu, Mariana Sajin, Alina Ţihonschi.

- *Aspect esenţial:* În dispozitivul hotărârii (pag. 13), completul din care face parte doamna judecător Mariana Sajin a dispus expres: *„Se încasează de la Perciun Ruslan... taxa de timbru în sumă de 200,00 lei achitată la depunerea cererii de apel”*. Se reconfirmă semnătura şi practica asumată a membrilor completului de a nu lăsa taxa de timbru în sarcina părţii care a câştigat procesul.

4. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa din Dosarul nr. 2a-1201/25 (Decizia Curţii de Apel Nord din 12 februarie 2026)

- *Componenţa completului:* Stanislav Grosu, Mariana Sajin, Alina Ţihonschi.

- *Aspect esenţial:* Cauza civilă a derivat direct dintr-un fundal contravenţional (păstrarea unui mijloc de transport indisponibilizat de Inspectoratul General al Poliţiei). Instanţa a aplicat regulile generale ale art. 82 şi 94 CPC într-o speţă conexă abuzurilor statului şi a dispus încasarea multiplicată a două taxe de timbru distincte (200 lei pentru prima instanţă şi 200 lei pentru instanţa de apel).

5. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa din Dosarul nr. 2-2589/25 (Hotărârea Judecătoriei Rîşcani din 29 ianuarie 2026, jud. Russu Natalia)

- *Aspect esenţial:* Această hotărâre de fond demonstrează caracterul sistemic al practicii naţionale. Instanţa a legat în mod direct taxa de timbru de procedura întoarcerii executării hotărârii judecătoreşti, dispunând repunerea părţilor în situaţia anterioară şi incluzând taxa de timbru de 200 lei în masa cheltuielilor standard de judecată, fară nicio separare artificială.

Aşadar, având în vedere că subsemnata a respectat toate rigorile formale (menţinând dosarul pe rol prin achitarea taxelor cerute), solicită Onoratului Complet să dea dovadă de aceeaşi consecvenţă juridică reflectată în deciziile

menţionate mai sus. O soluţie contrară în prezenta cauză ar crea o discriminare intolerabilă şi o neconcordanţă flagrantă cu propria jurisprudenţă a Curţii de Apel Nord.

6. Solicită instanţei să constate jurisprudenţa instanţei de fond, specificate şi în recurs (Judecătoria Drochia, sediul Central), acte anexate şi aflate deja la materialele prezentului dosar:

- Hotărârea din 24 iulie 2025 (Dosar nr. 2-740/2025, jud. Corina Tăbăcaru), prin care s-a dispus încasarea taxei de timbru din contul părţii perdante în beneficiul O.C.N. „Microinvest" S.R.L.

- Hotărârea din 24 iulie 2025 (Dosar nr. 2-682/2025), prin care aceeaşi instanţă a dispus încasarea taxei de timbru din contul părţii perdante în beneficiul Î.M. „Orange Moldova"S.A.

* Aspect esenţial: Aceste acte judecătoreşti confirmă faptul că la nivelul instanţei de fond (Judecătoria Drochia) există o practică judiciară clară de a asimila taxa de timbru cheltuielilor de judecată şi de a o încasa din contul părţii care a pierdut procesul. Refuzul instanţei de fond de a aplica acelaşi tratament juridic şi în cauza subsemnatei reprezintă o aplicare neuniformă a legislaţiei şi o încălcare a principiului egalităţii. Solicită Onoratului Complet să constate această discrepanţă evidentă din cadrul aceleiaşi instanţe şi să corecteze eroarea prin admiterea prezentului recurs.

În temeiul tuturor argumentelor de fapt şi de drept invocate în cuprinsul recursului şi al prezentei Note de Argumentare, coroborate cu jurisprudenţa constantă şi obligatorie a acestui Onorat Complet, solicit respectuos:

1. Admiterea recursului declarat.

2. Casarea parţială a încheierii atacate a Judecătoriei Drochia (sediul central) din 01 august 2025, în partea referitoare la respingerea cererii de întoarcere/compensare a taxelor de timbru, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să se dispună:

a. Întoarcerea sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în dosarul contravenţional nr. 4r- 464/25, în valoare totală de 400 (patru sute) lei, din contul părţii adverse şi/sau al bugetului de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat

şi al Trezoreriei de Stat, şi/sau al instituţiei relevante conform aprecierii Onoratului Colegiu, în cazul în care se constată că autorităţile indicate nu ar fi competente.

b. Compensarea aceleiaşi sume achitate cu titlu de taxă de timbru în dosarul contravenţional nr. 4r-464/25, în valoare totală de 400 (patru sute) lei, din contul părţii adverse şi/sau al bugetului de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat şi al Trezoreriei de Stat, şi/sau al instituţiei relevante.

c. Încasarea efectivă a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în dosarul contravenţional nr. 4r-464/25, în valoare totală de 400 (patru sute) lei, din contul părţii adverse şi/sau al bugetului de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat şi al Trezoreriei de Stat, şi/sau al instituţiei relevante conform aprecierii Onoratului Colegiu, în cazul în care se constată că autorităţile indicate nu ar fi competente.

d. Compensarea şi/sau întoarcerea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză de recurs, constând pe lângă cele specificate în cadrul dosarului şi în taxa de timbru de 200 (două sute) lei, din contul părţii adverse şi/sau de Serviciul Fiscal de Stat şi al Trezoreriei de Stat şi/sau din contul instituţiei competente/relevante, indicată conform aprecierii Onoratului Colegiu, în cazul în care se constată că autorităţile indicate nu ar fi competente.

e. Încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză de recurs, constând pe lângă cele indicate în cadrul dosarului şi în taxa de timbru de 200 (două sute) lei, din contul părţii adverse şi/sau al Serviciului Fiscal de Stat şi al Trezoreriei de Stat şi/sau din contul instituţiei competente/relevante, indicată conform aprecierii Onoratului Colegiu, în cazul în care se constată că autorităţile indicate nu ar fi competente.

f. Constatarea expresă a faptului că Serviciul Fiscal de Stat, prin adresele oficiale emise şi depuse la materialele dosarului, a confirmat pe deplin necesitatea emiterii unui act judecătoresc care să dispună compensarea taxei de timbru drept cheltuieli de judecată suportate legitim de către subsemnata, şi nu ca o restituire administrativă ordinară din contul instanţei de fond.

11. La 20 august 2026 recurenta a remis Curții de Apel Nord o cerere de completare a temeiurilor și cerințelor recursului, după cum urmează:

Subsemnata, Crăciun Natalia, în calitate de recurentă în dosarul nr. 2r-302/2025, în completarea Notei de Argumentare depuse anterior (prin care a

demonstrat incidenţa propriei jurisprudenţe a Curţii de Apel Nord), depune prezenta completare pentru a consolida temeiurile de recurs prin prisma jurisprudenţei constante a Curţii Supreme de Justiţie (CSJ) aferente cauzelor cu implicarea organelor poliţieneşti ale MAI, respectiv Inspectoratul General de Poliţie, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică şi structurile poliţieneşti aferente.

Scopul prezentului act este de a înlătura orice dubiu procedural privind dreptul absolut al subsemnatei de a recupera cheltuielile de judecată printr-o acţiune civilă distinctă şi de a solicita Onoratului Complet soluţionarea pe fond a pretenţiilor omise de prima instanţă.

I. Admisibilitatea incontestabilă a procedurii civile distincte pentru recuperarea cheltuielilor (Jurisprudenţa CSJ). În mod frecvent, reprezentanţii organelor statului (inclusiv IGP/MAI) invocă apărarea neîntemeiată conform căreia cheltuielile judiciare ar fi trebuit solicitate şi soluţionate exclusiv în timpul procesului contravenţional.

II. În sensul dat, notează că această teză a fost respinsă categoric şi constant de Curtea Supremă de Justiţie, care a constatat în jurisprudenţa sa posibilitatea persoanelor de a solicita cheltuielile de judecată atât în cadrul procesului contravenţional cât şi în proces civil separat. Solicit instanţei de recurs să constate consolidarea jurisprudenţei CSJ în această materie, reflectată în următoarele decizii obligatorii, pe care le anexăm:

- Decizia CSJ în dosarul nr. 2ra-530/19 (Dosca Ion vs. IGP): Instanţa supremă a statuat clar că, deşi contestatarul dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului în cadrul procesului contravenţional, „dacă primul nu face uz de acest drept, are posibilitatea de a se adresa cu o astfel de cerere în procedură civilă, atât timp cât prin hotărâre definitivă a fost repus în drepturi”.

- Decizia CSJ în dosarul nr. 2ra-2200/17 (Cartac Eugen vs Ministerul Justiţiei al RM, IGP): CSJ a reţinut din nou că normele care stabilesc drepturile de recuperare a prejudiciului „pot fi aplicabile şi în cadrul unui proces civil distinct care în speţă a şi fost iniţiat de către reclamant”.

- Decizia CSJ în dosarul nr. 2ra-1648/22 (Garstea Ana vs INSP al IGP a MAI):

S-a reiterat respingerea poziţiei părţii adverse care susţinea că dreptul la recuperarea prejudiciului survine numai în perioada procesului contravenţional.

Prin urmare, CSJ a specificat clar dreptul persoanei de a soluţiona problema cheltuielilor de judecată atât în cadrul procesului contravenţional cât chiar şi într-o procedură civilă separată, confirmând deplina admisibilitate a solicitărilor raportate la cheltuielile de judecată din dosarul în care ne aflăm.

Relevă faptul că însăşi Curtea Supremă de Justiţie, în deciziile sale de referinţă (în special în speţa *Dosca Ion vs. IGP,* dosar nr. 2ra-530/19, şi speţa *Cartac Eugen,* dosar nr. 2ra- 825/19), a statuat expres că persoana repusă în drepturi „dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului contravenţional". Deşi subsemnata a uzat prompt de acest drept şi a solicitat expres instanţei de fond din cadrul procesului contravenţional soluţionarea chestiunii privind întoarcerea şi compensarea cheltuielilor, cu regret constată că acest aspect procedural a fost ignorat, instanţa omiţând nejustificat să se expună asupra sa. Tocmai această nesoluţionare culpabilă în cadrul dosarului contravenţional de bază legitimează pe deplin şi face absolut necesară admiterea pretenţiilor în prezenta procedură distinctă, exact în spiritul şi litera jurisprudenţei CSJ invocate.

I. Interpretarea corectă a art. 383 din Codul Contravenţional (CC)

Pentru a anticipa şi demonta o eventuală apărare pur formalistă din partea reprezentanţilor părţii adverse (IGP/MAI), solicită instanţei să înlăture interpretarea trunchiată şi eronată conform căreia doar persoanele enumerate la art. 383 alin. (2) din Codul contravenţional (respectiv „victima") ar avea dreptul la recuperarea cheltuielilor. În mod frecvent, organele constatatoare invocă această normă susţinând că persoana sancţionată avea calitatea de „contravenient", şi prin urmare ar fi decăzută din dreptul de a solicita repararea cheltuielilor.

Relatează că această teză a fost respinsă categoric de Curtea Supremă de Justiţie în speţa de referinţă *Ion Dosca vs. Inspectoratul General al Poliţiei al MAI* (Decizia CSJ, dosar nr. 2ra- 530/19 din 10 aprilie 2019). În acea cauză, Poliţia s-a apărat folosind exact acelaşi argument, afirmând oficial în faţa instanţei, citez: „*legiuitorul a prevăzut expres dreptul victimei la repararea prejudiciului [...], pe când Ion Dosca în cadrul procesului contravenţional avea calitatea procesuală de*

contravenient şi nicidecum victimă". Curtea Supremă a înlăturat această viziune limitativă, statuând clar că enumerarea calităţii de victimă nu anulează drepturile garantate imperativ de art. 383 alin. (3) din acelaşi cod pentru persoana repusă în drepturi.

Astfel, instanţa supremă a conchis irevocabil, citez: „*Colegiul constată că [reclamantul] dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului contravenţional, or, acesta prin hotărârea [...] a fost repus în drepturi*'. Din moment ce, în cazul subsemnatei, contestaţia a fost admisă, decizia agentului constatator a fost anulată, iar procesul contravenţional a fost încetat, mă încadrez perfect în ipoteza art. 383 alin. (3) CC şi beneficiez de dreptul absolut la repararea cheltuielilor, exact aşa cum a reţinut CSJ. *Această reparare include în mod obligatoriu şi taxa de timbru achitată conform art. 448 alin. (8) CC, care reprezintă o cheltuială judiciară efectivă şi obligatorie, fără de care accesul la justiţie ar fi fost blocat.*

Mai mult, atrage atenţia Onoratului Complet asupra faptului că instanţa supremă a clarificat şi modalitatea de recuperare, statuând expres, citez: *„art. 383 alin. (3) din Codul contravenţional nu prevede expres că persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional şi care a fost repusă în drepturi prin hotărâre definitivă i se repară cheltuielile suportate în proces doar în cadrul procesului contravenţional*". Din contră, legiuitorul a lăsat deschisă posibilitatea soluţionării acestora chiar în cadrul litigiului de bază, iar în subsidiar printr- o acţiune distinctă. În speţa de faţă, aşa cum demonstrează clar anexele depuse (cererea de compensare transmisă, confirmarea de recepţionare şi comunicarea oficială a Judecătoriei Drochia), prima instanţă contravenţională a luat act de aceste pretenţii, dar a delegat asumat şi expres soluţionarea compensării către instanţa de recurs. Prin urmare, Onoratul Complet este pe deplin competent şi legal învestit să repare această omisiune a primei instanţe şi să dispună compensarea direct în prezentul dosar.

În această ordine de idei, consideră imperativ de a fi accentuată legătura indisolubilă dintre normele procedurale contravenţionale şi cele civile în privinţa naturii juridice a taxei de timbru. Potrivit prevederilor art. 448 alin. (8) din Codul contravenţional, exercitarea dreptului la apărare prin contestarea deciziei agentului constatator este strict condiţionată de achitarea prealabilă a taxei de timbru.

Această obligativitate legală transformă automat taxa achitată într-o „cheltuială suportată în proces”, generată exclusiv de existenţa procesului pornit neîntemeiat de către autoritatea statului.

Pentru a elucida mecanismul de recuperare a acestei sume, legislaţia contravenţională se completează în mod direct cu normele Codului de procedură civilă. Astfel, conform dispoziţiilor imperative ale art. 82 din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este definită şi consfinţită expres ca parte componentă a „cheltuielilor de judecată”.

Coroborând definiţia civilă a acestei noţiuni cu dreptul absolut la repararea cheltuielilor garantat de art. 383 alin. (3) din Codul contravenţional, cu obligaţia imperativă de repunere deplină în drepturi a persoanei în urma încetării procesului contravenţional prevăzută de art. 441 alin. (2) din Codul contravenţional, precum şi cu principiul compensării instituit de art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă indubitabil că taxa de timbru, fiind o cheltuială judiciară obligatorie, urmează a fi compensată direct din contul părţii adverse (autoritatea publică) care a pierdut procesul contravenţional.

Pentru a consolida si mai mult această poziţie, face trimitere directă la speţa Eugen Cartac vs. Ministerul Justiţiei al RM, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliţiei (Decizia CSJ, Colegiul civil, dosar nr. 2ra-825/19 din 05 iunie 2019). Această decizie expune perfect cercul vicios la care sunt supuși justiţiabilii: pe de o parte, instanţele de fond refuză adesea soluţionarea cheltuielilor și trimit cetăţeanul să se adreseze separat în ordine civilă; pe de altă parte, în faţa instanţei civile, partea adversă (reprezentanţii Poliţiei) se apără cinic invocând faptul că solicitantul ar fi trebuit să ceară banii exclusiv în procesul contravenţional de bază.

Astfel, în cauza menţionată, IGP a susţinut oficial în apărarea sa următoarele, citez: „ Totodată, consideră recurenţii că dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul şi perioada procesului contravenţional, iar procesul contravenţional a fost finalizat [...], astfel că intimatul avea dreptul de a solicita repararea prejudiciului în cadrul procesului contravenţional, însă acesta din motive necunoscute nu a făcut-o”.

Curtea Supremă de Justiţie a demontat definitiv aceste tertipuri și a sancţionat încercarea autorităţilor de a jongla cu procedurile pentru a elucida plata. Instanţa supremă a tranșat această falsă dilemă statuând inechivoc, citez: „In acest sens se atestă că normele care stabilesc drepturile de recuperare a prejudiciului cauzat sunt aplicabile nu doar în cadrul proceselor contravenţionale, ci pot fi aplicabile şi în cadrul unui proces civil distinct care în speţă a şi fost iniţiat de către reclamant”.

Această dezlegare jurisprudenţială își găseste fundamentul legislativ direct în normele Codului contravenţional. Deși procesul contravenţional se completează subsidiar cu normele de procedură penală, legiuitorul a prevăzut în mod expres în art. 45 alin. (1) și art. 383 alin. (2) că apărarea drepturilor lezate și recuperarea cheltuielilor se pot realiza în ordinea procedurii civile.

Mai mult, în susţinerea pretenţiilor subsemnatei, invocă un aspect faptic și procedural esenţial: pe parcursul procesului contravenţional de bază, nici partea adversă (IGP/MAI) și nici Serviciul Fiscal de Stat din subordinea Ministerului Finanţelor (autoritate care a fost înştiinţată oficial chiar de către instanţă) nu au exprimat absolut nici o divergenţă sau obiecţie cu privire la solicitarea, existenţa sau cuantumul acestor cheltuieli de judecată (taxe de timbru). De altfel, este imperativ de subliniat faptul că, în cazul unor sume pecuniare cert constatate și confirmate indubitabil prin bonuri oficiale de plată a taxelor de stat, nici nu pot exista din punct de vedere obiectiv „ divergenţe”. Situaţiile de divergenţă la care face referire legiuitorul ar putea exista, prin natura lor, exclusiv în cazul pretinderii unor daune morale (a căror apreciere este subiectivă), dar nicidecum în cazul unor taxe fixe, prevăzute de lege.

În acest sens, deși teza finală a art. 383 alin. (2) din Codul contravenţional face referire la lipsa divergenţelor în raport cu alte categorii de participanţi, o interpretare sistematică, teleologică și a fortiori (cu atât mai mult) a întregului articol impune concluzia că lipsa oricăror divergenţe asupra întinderii cheltuielilor persoanei declarate nevinovate (reglementată de alin. (3) al aceluiaşi articol) validează pe deplin recuperarea directă a acestor sume în cadrul aceluiaşi proces, fără a fi necesară declanşarea unei proceduri civile separate.

Solicită Onoratului Complet constatarea oficială a lipsei oricăror obiecţii din partea autorităţilor statului, fapt ce poate fi verificat rapid, transparent şi

incontestabil prin accesarea materialelor dosarului contravenţional prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), la care instanţa de recurs are acces direct.

Practica CSJ este aşadar uniformă şi clară: articolul 383 alin. (3) din Codul contravenţional protejează nemijlocit persoana repusă în drepturi, iar corelarea acestuia cu lipsa oricăror divergenţe procedurale garantează că dreptul absolut la recuperarea banilor nu poate fi îngrădit de nicio interpretare formalistă sau de omisiunile instanţelor de fond.

Caracterul constant, uniform şi consolidat al acestei practici judiciare este reconfirmat şi protejat de Curtea Supremă de Justiţie prin Încheierea din 22 februarie 2023, emisă în speţa Ana Garştea vs. Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al IGP al MAI (dosar nr. 2ra-1648/22).

Avînd în vedere această cauză, instituţia poliţienească a încercat blocarea, repararea cheltuielilor judiciare invocând exact aceeaşi apărare neîntemeiată, susţinând în faţa instanţei de control judiciar că, citez: „dispoziţiile normelor Codului contravenţional în care sunt prevăzute drepturile de recuperare a prejudiciului material presupus cauzat sunt aplicabile doar în cadrul proceselor contravenţionale” şi că neexercitarea acestui drept în litigiul de bază nu i-ar putea fi imputată.

Instanţa de apel a respins categoric această poziţie, statuând legalitatea recuperării cheltuielilor „în ordinea procedurii civile” Această soluţie a fost validată definitiv de către Curtea Supremă de Justiţie, care a declarat recursul INSP ca fiind inadmisibil, confirmând astfel că raţionamentul instanţelor de fond şi de apel este pe deplin legal şi temeinic.

Succesiunea respectivă de hotărâri demonstrează, fără nicio putinţă de tăgadă, că instanţele superioare sancţionează constant orice încercare a autorităţilor publice de a se sustrage de la plata cheltuielilor judiciare prin invocarea unor pretexte procedurale false, asigurând astfel respectarea efectivă a dreptului la un proces echitabil

III. Omisiunea primei instanţe şi competenţa soluţionării fondului de către instanţa de recurs:

IV. Prin cererea iniţială din cadrul prezentului dosar, subsemnata a solicitat clar atât „restituirea”, cât şi „compensarea” şi „întoarcerea” sumelor achitate, acţiuni raportate inclusiv către Serviciul Fiscal de Stat (SFS) / Ministerul Finanţelor. Cu toate acestea, Judecătoria Drochia din fondul contravenţional, a lăsat nesoluţionată cererea privind compensarea şi întoarcerea executării, fără a oferi vreo soluţie asupra acestor capete de cerere formulate în termen. Mai mult, în corespondenţa purtată, însăşi prima instanţă a specificat că instanţa de recurs se va expune asupra cererii de compensare.

Prin urmare, invocând prezenta omisiune, solicită respectuos Curţii de Apel să repare această carenţă a primei instanţe şi să dispună direct compensarea şi/sau întoarcerea şi/sau restituirea cheltuielilor în decizia sa finală. În temeiul art. 471 din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs este obligată legal să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate. Soluţionarea directă pe fond de către Onoratul Complet a problemei compensării din contul părţii adverse este singura modalitate care asigură repararea echitabilă a prejudiciului, evitând o remitere formalistă şi artificială a dosarului care ar încălca dreptul la un proces de judecată într-un termen rezonabil.

În acest sens, învederează o contradicţie procedurală majoră în însăşi aprecierea pretenţiilor de către prima instanţă (Judecătoria Drochia). Pe de o parte, instanţa de fond contravenţional a Judecătoriei Drochia, a conştientizat şi a delimitat foarte clar distincţia juridică dintre simpla „restituire” (blocată de lege) şi instituţia „compensării” taxei de timbru din contul părţii adverse. Acest fapt este demonstrat chiar de textul Încheierii din 24 martie 2025 anexată la prezentul dosar anterior, prin care instanţa de fond contravenţional a respins cererea iniţială invocând motivul că „prin cererea depusă s-a solicitat restituirea taxei de timbru și nu compensarea ei”. Aşa cum rezultă indubitabil din corespondenţa electronică din 27 martie 2025 (ataşată) şi din Răspunsul oficial nr. 5089 din 04.04.2025, prima instanţă contravenţională a recepţionat şi a luat act în mod expres de cererile formulate în termen care vizau compensarea cheltuielilor de judecată (înregistrate cu nr. 3363 şi 3365). Cu toate acestea, deşi făcuse anterior distincţia clară între termeni, ulterior instanţă de fond din cadrul deja a prezentului dosar, din cadrul aceleiaşi judecătorii a evitat nejustificat să judece cererea de compensare. Reducând artificial primul demers la o simplă „restituire” şi refuzând tacit să se pronunţe pe cererea clară de „compensare”, prima instanţă a generat o omisiune

procedurală certă, pe care instanţa de recurs este imperativ chemată să o repare prin soluţionarea fondului, în contextul în care examinarea cauzei date este de peste un an de zile calendaristic în cadrul instanţei de recurs a dosarului dat iar o eventuală rejudecare ar tergiversa soluţionarea pentru încă o bucată de timp care posibil ar putea duce chiar la recursuri repetate.

În susţinerea celor expuse, remarcă un detaliu de o importanţă juridică majoră: însăşi autoritatea publică pârâtă recunoaşte dreptul justiţiabilului de a solicita cheltuielile judiciare direct în cadrul procesului contravenţional de bază. Astfel, în cauza Ion Dosca vs. Ghenadie Băţ, Inspectoratul General al Poliţiei al MAI și Ministerul Finanţelor (Decizia CSJ, dosar nr. 2ra-530/19 din 10 aprilie 2019), însăşi instituţia poliţienească (IGP) a invocat oficial în apărarea sa faptul că, citez: „dreptul persoanei de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul şi perioada procesului contravenţional”, menţionând expres că justiţiabilul „avea dreptul de a solicita repararea prejudiciului în cadrul procesului contravenţional. Deşi în speţa respectivă IGP a concluzionat în mod eronat că aceasta ar fi exclusiv singura cale - teză respinsă categoric de Curtea Supremă de Justiţie, care a statuat clar că persoana „avea dreptul în cadrul procesului contravenţional să solicite repararea prejudiciului material şi moral, însă primul ne făcând uz de acest drept are posibilitatea de a se adresa cu o astfel de cerere în procedură civilă” -, poziţia oficială a instituţiilor MAI confirmă indubitabil faptul că solicitarea compensării cheltuielilor direct în procesul contravenţional este o procedură perfect validă.

Această procedură este pe deplin consacrată legislativ prin prisma următoarelor norme imperative:

- Articolul 383 alin. (3) din Codul contravenţional, care prevede expres că: „Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată...”. Taxa de timbru de 200 de lei, achitată obligatoriu la depunerea contestaţiei conform art. 448 alin. (8) din Codul contravenţional, reprezintă o cheltuială directă şi inerentă acestui proces.

- Articolul 82 şi Articolul 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă (aplicabile în subsidiar), care stabilesc expres că taxa de timbru face parte din

cheltuielile de judecată, iar instanţa obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată suportate.

- Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20 din 26 septembrie 2024, prin care a fost declarat neconstituţional textul din art. 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 care interzicea compensarea taxei de timbru din contul părţii care a pierdut procesul. Prin această decizie istorică, Curtea Constituţională a statuat inechivoc că transferul asupra justiţiabilului al costurilor de redresare a greşelilor comise de o autoritate a statului vine în contradicţie flagrantă cu principiul conform căruia riscul oricărei erori a autorităţii publice trebuie suportat de stat, nu de cetăţean.

Prin urmare, demersul recurentei de a solicita compensarea directă în faţa instanţei de fond contravenţionale a fost unul deplin întemeiat, atât faptic, cât şi legal. Faptul că prima instanţă a omis nejustificat să se expună asupra acestei cereri valide legitimează imperativ obligaţia instanţei de recurs de a repara această carenţă şi de a dispune compensarea direct în prezenta decizie.

Prin cererea iniţială formulată în cadrul procesului contravenţional de bază, subsemnata a solicitat în termen atât „restituirea”, cât şi „compensarea” şi „întoarcerea” sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru. Cu toate acestea, Judecătoria Drochia (în calitate de instanţă contravenţională), deşi a conştientizat şi a delimitat foarte clar distincţia juridică dintre simpla „restituire” (blocată temporar de lege) şi instituţia „compensării”, a lăsat nesoluţionată cererea privind compensarea, neoferind nicio soluţie asupra acestui capăt de cerere accesoriu.

Aşa cum rezultă indubitabil din corespondenţa electronică din 27.03.2025 şi din Răspunsul oficial nr. 5089 din 04.04.2025 (anexate la dosar), prima instanţă contravenţională a recepţionat cererile (nr. 3363 şi 3365), însă a delegat asumat responsabilitatea, specificând expres că instanţa de recurs se va expune asupra lor. Subliniază gravitatea acestei omisiuni procedurale prin prisma art. 367 alin. (3) coroborat cu art. 250 CPC: instanţa de fond avea obligaţia imperativă de a emite o hotărâre suplimentară pe marginea acestor cereri înainte de a expedia dosarul în grabă către instanţa de control judiciar.

Această nesoluţionare culpabilă şi omisiune vădită din cadrul procesului contravenţional de bază a forţat subsemnata să apeleze la prezenta cale de drept

civil pentru a-și recupera cheltuielile judiciare obligatorii. Faptul că prima instanţă civilă (din cadrul aceleiaşi Judecătorii Drochia) a refuzat din nou să examineze fondul pretenţiei, respingând cererea prin Încheierea contestată, constituie o eroare gravă de drept care nu poate îngrădi dreptul subsemnatei la repararea integrală a prejudiciului.

În faţa unei asemenea succesiuni de omisiuni din partea instanţelor inferioare, solicită respectuos Curţii de Apel Nord să repare definitiv această carenţă şi să dispună direct compensarea şi/sau întoarcerea executării taxei de timbru în decizia sa finală.

Or, acest mecanism de protecţie este pe deplin consacrat de normele procedurale civile. Astfel, în conformitate cu art. 442 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs este obligată legal să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs. Totodată, fiind vorba despre un recurs declarat împotriva unei încheieri de respingere, dispoziţiile imperative ale art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă conferă Onoratului Complet competenţa deplină de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe şi de a soluţiona direct prin decizie problema respectivă.

Soluţionarea directă pe fond de către instanţa de recurs este singura modalitate care asigură o reparaţie echitabilă şi eficientă, evitând o remitere formalistă şi artificială a dosarului spre rejudecare, fapt care ar încălca grav dreptul subsemnatei la examinarea cauzei într-un termen rezonabil, în contextul în care litigiul trebuia şi putea fi soluţionat încă din faza contravenţională iniţială.

v. Confirmarea oficială a delegării cererii de compensare către instanţa de recurs şi înştiinţarea Serviciului Fiscal de Stat Pentru a exclude orice dubiu procedural, remarcă următoarele fapte probate la dosarul în cauză: În primul rând, subliniază că cererea de compensare a taxei de timbru din contul părţii adverse a fost depusă în cadrul procesului contravenţional către instanţa de fond, subsemnata solicitând expres examinarea acesteia până la transmiterea dosarului către instanţa de recurs contravenţional. Prin răspunsul expediat pe poşta electronică la data de 27.03.2025, Judecătoria Drochia a confirmat că a luat act de aceste solicitări (înregistrate cu nr. 3363 şi 3365), ca răspuns (anexat) la mail-ul privind soluţionarea cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată până la trimiterea dosarului către instanţa de recurs contravenţional, comunicând faptul că dosarul

contravenţional urmează a fi expediat de urgenţă la CA Nord şi menţionând expres că: „CA Nord se v-a expune asupra legalităţii actelor menţionate”. Mai mult, prin Răspunsul oficial nr. 5089 din 04.04.2025 anexat, emis de Judecătoria Drochia, instanţa de fond contravenţional a argumentat imposibilitatea examinării cererii din cauza transferului electronic al dosarului, atestând oficial următoarele: „cererile Dumneavoastră cu privire la compensarea taxei de timbru, și cele parvenite anterior, sunt anexate la dosar și expediate la Curtea de Apel Nord”. Astfel, sarcina soluţionării, compensării a fost delegată asumat şi direct în competenţa instanţei de recurs contravenţional, lipsind subsemnata de posibilitatea soluţionării pretenţiei la fond, cu toate acestea în faza de recurs contravenţional la fel nu s-au soluţionat cererile aferente compensării cheltuielilor de judecată, ulterior fiind necesar de readresat către instanţa de recurs contravenţional iar prin răspunsul nr.16746 anexat la dosar al CAN, prin care i s-a comunicat despre dreptul de întoarcere a cheltuielilor aferente, a fost redirecţionată din nou către Judecătoria Drochia, care la rândul ei a refuzat parţial soluţionarea problemelor în cauză nepermiţând repararea prejudiciului creat de cheltuielile de judecată.

VI. În dosarul de faţă, instanţa de recurs a înştiinţat deja oficial Serviciul Fiscal de Stat despre prezenta cauză civilă. Conform materialelor dosarului, la data de 12 noiembrie 2025, prin intermediul doamnei grefier Roxana Iacubovscaia (de pe adresa oficială roxana.iacubovscaia@justice.md), Curtea de Apel Nord a expediat informaţia pe dosarul 2r- 302/25, pentru cunoştinţă, direct către adresa de poştă electronică oficială a SFS (mail@sfs.md). Având în vedere că autoritatea fiscală cunoaşte speţa, fiind informată atât de instanţă cât şi de subsemnată (aspect confirmat prin materialele dosarului), şi aşteaptă o dispoziţie judecătorească expresă privind mecanismul de compensare, nu există niciun impediment instituţional pentru ca instanţa de recurs să dispună direct compensarea cheltuielilor aferente.

VII. Statutul Părţii Adverse, calitatea procesuală a instituţiilor statului şi Hotărârea Curţii Constituţionale

Pentru o clarificare deplină a cadrului procesual pasiv, reține că agentul constatator nu a acţionat în nume propriu, ci în calitatea sa strictă de exponent al autorităţii publice, calitate consacrată de art. 385 alin. (1) din Codul contravenţional. Din punct de vedere juridic şi administrativ, funcţia sa asigură o

continuitate instituţională directă şi inseparabilă între Inspectoratul de Poliţie teritorial (IP) - ca subdiviziune subordonată conform art. 15 din Legea nr. 320/2012 -, Inspectoratul General al Poliţiei (IGP) - în calitate de unitate centrală de administrare şi control cu personalitate juridică, potrivit art. 12 alin. (1) din aceeaşi lege - şi, în mod inerent, Ministerul Afacerilor Interne (MAI), sub autoritatea căruia funcţionează întreaga structură a Poliţiei conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 320/2012. Chiar mai mult, acest aspect a putut fi observat şi pe parcursul procesului contravenţional prin actele depuse de partea adversă, în antetul cărora este consemnată expres ierarhia instituţională: Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliţiei, Inspectoratul de Poliţie Drochia. Un exemplu cert în acest sens este actul nr. 34/33-13496 din 09.10.2024 (anexat), unde sunt prezente exact menţiunile specificate.

Această arhitectură ierarhică unitară confirmă faptul că prezentele pretenţii vizează în mod direct statul prin prisma acestui bloc instituţional integrat, în deplină concordanţă cu dispoziţiile art. 53 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 2006 din Codul civil, care reglementează răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat.

Mai mult, subliniază că acest cadru procesual a fost trasat corect şi adus la cunoştinţa instanţei încă din momentul iniţierii prezentei proceduri. În cererea iniţială expediată către Judecătoria Drochia la data de 17 iulie 2025, ora 00:29, şi confirmată ca fiind recepţionată oficial de instanţă la aceeaşi dată, ora 08:45, subsemnata a specificat expres întreaga ierarhie a autorităţilor vizate, menţionând clar că a fost anulată decizia de sancţionare a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Drochia, subdiviziune subordonată Inspectoratului General de Poliţie, care la rândul său este subordonat Ministerului Afacerilor Interne. Totodată, prin acelaşi act introductiv, s-a demonstrat raportarea procedurii la Serviciul Fiscal de Stat (SFS), instituţie subordonată Ministerului Finanţelor, probând faptul că şi aceste autorităţi cu competenţe financiare cunosc speţa.

Prin urmare, indicarea exhaustivă şi documentată a tuturor subdiviziunilor MAI şi a SFS, efectuată încă din faza depunerii primei solicitări la fond, înlătură din start orice eventuală obiecţie pur formalistă referitoare la lipsa calităţii procesuale a uneia dintre aceste structuri sau la o pretinsă eroare de îndreptare a cererii către o autoritate necorespunzătoare. De notat faptul că pe parcursul

examinării cauzei date în mai multe acte s-a indicat expres splicitarea de încasare a sumelor aferente deja de la instituţia şi/sau autoritatea relevantă pentru a acoperi eventuale neconcordante.

Reamintim, în aceeaşi ordine de idei, că interdicţia de a compensa taxa de timbru a fost declarată neconstituţională prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20/2024, instanţa constituţională subliniind expres că, în litigiile de contencios administrativ şi contravenţional, riscul erorilor comise de autorităţile publice trebuie suportat de stat, nu de cetăţean.

Obligativitatea asigurării unei practici judiciare unitare şi natura procesului contravenţional prin prisma CEDO În contextul argumentelor expuse, reiterăm obligaţia instanţelor de judecată de a asigura interpretarea şi aplicarea unitară a legii, principiu fundamental pentru garantarea securităţii raporturilor juridice şi a predictibilităţii actului de justiţie. Curtea Supremă de Justiţie are rolul constituţional şi legal de a asigura uniformizarea jurisprudenţei, motiv pentru care ignorarea deciziilor CSJ invocate supra (Dosca, Cartac, Garstea) ar echivala cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Subliniem, de asemenea, un aspect esenţial privind natura juridică a litigiului: desi jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (CEDO) asimilează contravenţiile cu „acuzaţii în materie penală” sub aspectul garanţiilor procedurale (impunând respectarea strictă a dreptului la apărare si a prezumţiei de nevinovăţie), legislaţia naţională tinde să trateze procesul contravenţional ca pe o procedură eminamente simplificată si rapidă.

Această abordare naţională „ simplificată ” explică, în practică, omisiunile frecvente ale instanţelor de fond de a soluţiona cererile accesorii esenţiale (precum compensarea cheltuielilor de judecată), însă o astfel de viziune nu poate justifica sub nicio formă privarea cetăţeanului de un remediu efectiv, garantat de Articolul 13 din CEDO si de Articolul 20 din Constituţia Republicii Moldova.

Dimpotrivă, tocmai pentru că cetăţeanul este nevoit să suporte costuri financiare (taxe de timbru obligatorii , asistenţă juridică) pentru a-si asigura o apărare veritabilă si proporţională cu greutatea unei „acuzaţii” din partea statului într-o procedură altminteri rapidă, autoritatea publică are obligaţia absolută de a repara integral aceste costuri atunci când sancţiunea se dovedeste a fi nelegală. Aceste costuri reprezintă o diminuare patrimonială directă provocată de actul nelegal al statului, intrând sub protecţia Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO (dreptul la respectarea bunurilor).

Pe cale de consecinţă, nefiind echitabil ca persoana repusă în drepturi să suporte povara financiară a erorilor comise de agenţii constatatori, revine instanţei de recurs datoria de a restabili echilibrul, aplicând direct dispoziţiile imperative ale art. 383 alin. (3) din Codul contravenţional, si de a dispune compensarea solicitată.

Prin prisma temeiurilor de drept invocate la declararea prezentului recurs, subliniem incidenţa directă a prevederilor art. 426^1 alin. (1) lit. b^1) coroborat cu art. 437 alin. (1) lit. f) şi art. 432 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul de procedură civilă. Deşi demersul iniţial a fost înaintat instanţei de fond sub egida procedurii de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, prima instanţă a soluţionat chestiunea prin emiterea unei Încheieri ordinare de respingere, supusă controlului judiciar prin calea recursului. Astfel, conform art. 432 alin. (1) lit. a) CPC, recursul urmează a fi admis imperativ, deoarece interpretarea legii din Încheierea contestată este vădit contrară jurisprudenţei uniforme a Curţii Supreme de Justiţie, materializată prin deciziile obligatorii invocate supra, pronunţate exact în acelaşi tip de litigii privind cheltuielile de judecată suportate în cadrul unui process contravenţional, toate anexate la prezentul act, respectiv: cauza Ion Dosca vs. Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, cauza Eugen Cartac vs. Ministerul Afacerilor Interne şi Inspectoratul General al Poliţiei şi cauza Ana Garştea vs. Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al IGP al MAI.

În acelaşi sens, invocă aplicabilitatea art. 432 alin. (1) lit. b) CPC, or, prin admiterea prezentului recurs, casarea Încheierii primei instanţe şi dispunerea încasării cheltuielilor de judecată din contul autorităţilor statului care au pierdut procesul contravenţional, Onoratul Complet va corecta eroarea primei instanţe şi va consolida direct jurisprudenţa Curţii Supreme de Justiţie, restabilind securitatea raporturilor juridice.

În subsidiar, subliniază imperativul soluţionării prezentei cauze direct de către instanţa de recurs, prin prisma duratei excesive a procedurilor judiciare. Având în vedere faptul că litigiul vizând recuperarea acestor cheltuieli se află în examinare de aproximativ un an de zile, o eventuală casare a încheierii cu remiterea dosarului spre rejudecare în prima instanţă ar fi pur formalistă şi ar încălca grav principiul soluţionării cauzei într-un termen rezonabil, garantat imperativ de art. 192 alin. (1) din Codul de procedură civilă şi de art. 6 par. 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, aplicarea directă a dispoziţiilor art. 427 lit. c) corelat cu art. 94 alin. (3) din Codul de procedură reprezintă nu doar o opţiune legală, ci singurul instrument procedural echitabil

prin care Onoratul Complet poate pune capăt tergiversării nejustificate, dispunând direct, prin decizie irevocabilă, repartizarea şi încasarea pe fond a cheltuielilor de judecată suportate.

Suplimentar, referitor la instrumentul de semnare, învederez onoratei instanţe că m-am aflat în imposibilitatea obiectivă de a mai utiliza semnătura electronică calificată pe suport fizic (token/stick) folosită în etapele anterioare, din cauza indisponibilităţii tehnice survenite asupra acestui dispozitiv. Prin urmare, pentru a nu tergiversa procedura şi pentru a minimiza la maximum costurile judiciare, în perioada vizată a apelat la soluţia semnăturii electronice mobile (MSign). Menţionez, pentru transparenţă procedurală, că la data de 10.06.2026 a reuşit din surse proprii să reînnoiească certificatul calificat pe suport fizic (STISC), motiv pentru care prezenta cerere e semnată prin această metodă, stopând astfel acumularea altor costuri per tranzacţie. Aspect dovedit prin Confirmarea de plată nr. 00953848656134, în sumă de 350 lei din sistemul MPay, pe care o anexează la prezenta cerere cu titlu de probă a cheltuielilor suplimentare generate de acest dosar.

Având în vedere argumentele invocate, jurisprudenţa instanţei de fond şi a Curţii de Apel Nord (depuse anterior), coroborate cu prezenta jurisprudenţă consolidată a Curţii Supreme de Justiţie cu privire la contravenţii şi cheltuielile de judecată, Solicită respectuos:

1. Să se constate consolidarea jurisprudenţei CSJ privind dreptul de a solicita cheltuielile în cadrul procesului contravenţional, conform juriprudenţei anexate;
2. Să se constate că subsemnata a solicitat în mod corect compensarea şi întoarcerea sumelor ca cheltuieli de judecată atât în cadrul procesului contravenţional cât şi deja în cadrul procesului de faţă;
3. Să se constate că asupra cererilor privind întoarcerea şi compensarea instanţa de fond atât în dosarul contravenţional cât şi în cel prezent, nu s-au pronunţat;
4. Să se constate faptul că repararea prejudiciului cauzat nu se limitează exclusiv la procedura de restituire, ci se realizează pe deplin şi legal prin compensarea şi/sau întoarcerea executării din contul părţii adverse şi/sau instituţiei relevante;
5. Să se constate aplicabilitatea subsidiară şi conexiunea organică dintre normele procedurale contravenţionale şi cele civile, confirmând faptul că dispoziţiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată (art. 82 şi art. 94 CPC) completează în mod direct procedura contravenţională (art. 383

alin. 3 şi art. 441 alin. 2 CC) în vederea repunerii depline în drepturi a persoanei vătămate;

6. Să se constate că acţiunile de compensare şi întoarcere a executării menţionate supra au fost solicitate raportat inclusiv la Serviciul Fiscal de Stat (SFS) şi/sau partea adversă şi/sau autoritatea competentă;

7. Admiterea recursului şi dispunerea compensării şi/sau întoarcerii cheltuielilor de judecată de la partea adversă (IP/IGP/MAI etc.) şi/sau Serviciul Fiscal de Stat al Ministerului Finanţelor şi/sau instituţia relevantă/competentă, conform probelor de la dosar şi cerinţelor înaintate în cadrul dosarului;

8. Să soluționeze cauza direct în fond de către instanţa de recurs, fără a remite dosarul spre rejudecare primei instanţe, prin aplicarea directă a prevederilor art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, în vederea stopării tergiversării procedurilor şi garantării dreptului subsemnatei la un proces judecat într-un termen rezonabil, consacrat de art.192 alin. (1) din codul de procedură civil și art. 6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

VI. Aprecierea instanţei de recurs:

12. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurentă şi a materialelor din dosar, Completul Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră că recursul este neîntemeiat, urmând a fi respins din considerentele ce succed.

13. Potrivit art. 427 lit. a) Cod procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

14. În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

15. Încheierea din 01 august 2025 a fost emisă în procedura scrisă, fiind expediată în aceeași zi Nataliei Crăciun prin E-mail (fila dosarului 35). La 13 august 2025 Natalia Crăciun a remis prin e-mail în Judecătoria Drochia (sediul

central) cererea de recurs împotriva încheierii din 01 august 2025 (fila dosarului 41, 43-53).

16. Prin urmare, Completul de judecată al Curții de Apel Nord reține că cererea de recurs a fost depusă de recurenta Natalia Crăciun în termenul prevăzut de lege.

17. În continuare, cu referire la fondul cererii de recurs, Completul de judecată reține următoarele:

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO)

18. Articolul 6 CEDO (Dreptul la un proces echitabil):

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

2. Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul :

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, despre natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa ;

b) să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale ;

c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării 10 11 unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer;

d) să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării;

e) să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

19. Articolul 13 CEDO (Dreptul la un recurs efectiv):

Orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Constituția Republicii Moldova

20. Articolul 1 alin. (3), *Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui (...), dreptatea (...) reprezintă valori supreme.*

21. Articolul 53 alin. (2), *Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.*

Codul contravențional al Republicii Moldova

22. Articolul 1 Cod contravențional

(1) Prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi speciale în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale.

23. Articolul 5 Cod contravențional

(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

24. Articolul 7 Cod contravențional

Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

25. Articolul 10 Cod contravențional

Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

25. Articolul 374 Cod contravențional

(2) Procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

26. Articolul 375 Cod contravențional

(1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

27. Articolul 383 Cod contravențional

(3) Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.

28. Articolul 384 alin. (2) Cod contravențional,

Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul:

u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

29. Articolul 441 Cod contravențional

(1) Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:

a) nu există faptul contravenţiei;

(2) Încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.

30. Articolul 445 Cod contravențional

(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna

dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

31. Articolul 448 Cod contravențional:

(1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

(5) Contestația depusă conform alin. (1) suspendă executarea sancțiunii contravenționale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție sau prin decizia agentului constatator.

(8) Pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

(9) În cazul în care contestația nu este însoțită de dovada de plată a taxei de timbru, instanța de judecată îi oferă timp părții pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă, în termen de 15 zile, partea nu înlătură neajunsurile, contestația nu se consideră depusă și, împreună cu actele anexate, se restituie printr-o încheiere ce nu se supune niciunei căi de atac.

32. Articolul 461 Cod contravențional

(1)În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

33. Articolul 465 Cod contravențional

(1) Hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs.

(2) Decizia pronunţată în recurs este irevocabilă.

34. Art. 470 Cod contravențional

(1) Recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale suspendă executarea ei, cu excepţia sancţiunii arestului contravenţional.

Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti

35. Articolul 1

Prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

36. Articolul 2

(1) În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noţiuni:

acţiuni ilicite - acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni);

36. Articolul 5

(1) Cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

(2) Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului.

37. Articolul 13

(*1) Repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.*

(2) Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare 01.01.2024),

38. Articolul 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare 01.01.2024),

(1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum

şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac.

(2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin derogare de la alin.(1), nu se percepe taxă de timbru de la autorităţile şi instituţiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional.

(4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.

39. Articolul 7 din Legea taxei de stat,

(3) Suma de bani plătită ca taxă de timbru se restituie în cazul în care:

a) a fost plătită o sumă de bani mai mare decât cuantumul prevăzut de prezenta lege. În acest caz, se restituie suma plătită în plus;

b) suma a fost achitată, însă persoana este scutită de plata acesteia conform anexei nr. 2;

c) cererea (plângerea) nu a fost depusă în instanța judecătorească;

d) suma a fost plătită, în mod eronat, în contul altei instanțe judecătorești decât cea competentă.

(4) Cererea de restituire a sumei de bani plătite ca taxă de timbru poate fi adresată instanței judecătorești la care aceasta a fost achitată, în termen de un an de la data efectuării plății respective. Restituirea sumei de bani plătite ca taxă de timbru se efectuează din contul instanței judecătorești.

Codul de procedură civilă al Republicii Moldova:

40. Articolul 82, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

41. Articolul 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Codul de executare al Republicii Moldova

42. Articolul 157 Cod de Executare,

(1) În cazul în care hotărîrea executată se anulează şi, după rejudecarea cauzei, se adoptă o hotărîre prin care acţiunea se respinge parţial sau integral ori o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, instanţa de judecată dispune din oficiu

restituirea către pîrît (debitor), din contul reclamantului (creditorului), a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărîrii anulate, precum şi a cheltuielilor de executare.

(2) Dacă restituirea în natură a bunurilor este imposibilă, instanţa de judecată prevede restituirea contravalorii lor, stabilită la data întoarcerii executării.

(3) Restituirea sumelor încasate în valută străină se efectuează prin virament. În cazul pîrîtului (debitorului) persoană fizică, restituirea sumelor poate fi făcută şi în numerar.

43. Articolul 158 Cod de Executare,

(1) Instanţa de judecată căreia i s-a trimis cauza spre rejudecare este obligată să examineze din oficiu întoarcerea executării şi să o soluţioneze în o nouă hotărîre sau încheiere, prin care se dispune încetarea procesului în cauză.

(2) Dacă instanţa de judecată care a rejudecat cauza nu a soluţionat întoarcerea executării hotărîrii anulate, pîrîtul este în drept, în termenele de prescripţie, să înainteze în această instanţă o cerere de întoarcere a executării în procedură în ordonanţă, fără respectarea procedurii prealabile. (3) Termenul de prescripţie începe să curgă de la data rămînerii definitive a hotărîrii de respingere a acţiunii.

(4) Părţile sînt scutite de plata taxei de stat, inclusiv pentru cererea de recurs. În acest caz se achită taxa de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

CIRCUMSTANȚELE DE FAPT IMPORTANTE ȘI APRECIREA ACESTORA PRIN PRISMA CADRULUI LEGAL INCIDENT SPEȚEI

44. La 29 septembrie 2024 de către agentul constatator Turculeț Cristian al SS al SP al SSP din cadrul Inspectoratului de poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției, în privința Nataliei Crăciun (în continuare - recurenta) a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06470710 prin care a fost acuzată de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 238 alin. (1) Cod contravențional (”*Încălcarea regulilor de oprire şi neacordarea de prioritate pietonilor şi altor participanţi la traficul rutier”)*, și art. 240 alin. (1) Cod contravențional (”*Nerespectarea indicatoarelor de semnalizare rutieră şi de acordare a priorităţii de trecere, a altor reguli de circulaţie rutieră”*).

45. Prin decizia emisă la 29 septembrie 2024 de către același agent constatator în partea rezolutivă a procesului-verbal sus-menționat, recurentei i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de totală de 13 unități convenționale, echivalentul a 650 lei și 2 puncte de penalizare.

46. Recurenta a executat benevol sancțiunea amenzii, fapt confirmat prin nota de plată A00 7592 3211 7216 și nota de plată A00 9063 4360 9170 (fila dosarului 24, 26).

46. Totodată, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator emisă în baza acestuia, recurenta le-a contestatat, depunând în acest sens o contestație în Judecătoria Drochia (sediul central), în ordinea art. 448 Cod contravențional (pct. 31 *supra*).

47. În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (8) Cod contravențional și art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, la depunerea contestației, recurenta a achitat în contul Judecătoriei Drochia (sediul central) taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, fapt confirmat prin nota de plată A00 6774 1536 2483 (fila dosarului 8).

48. Prin Hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul central) din 28 ianuarie 2025 contestația depusă de recurentă a fost respinsă.

49. Nefiind de acord cu această hotărâre, recurenta a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Nord, achitând la depunerea acestuia taxa de timbru în mărime de 200 (două sute,00) lei în contul Curții de Apel Nord, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, fapt confirmat prin nota de plată A00 0282 5950 6221 (fila dosarului 25).

50. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025, s-a decis:

”*Recursul declarat de către contravenienta Crăciun Natalia împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul central) din 28 ianuarie 2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare a acesteia în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 238 alin.(1) și art. 240 alin.(1) Cod contravențional, a fost admis, hotărârea în cauză casată, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează.*

Contestația înaintată de către Crăciun Natalia, se admite.

În temeiul art. 445 alin. (1) Cod contravențional, se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06470710 din 29 septembrie

2024 întocmit de către agentul constatator Turculeț Cristian din cadrul SS al SP al SSP din cadrul Inspectoratului de poliție Drochia, în baza art. 238 alin. (1) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional, în privința Nataliei Crăciun.

Se anulează decizia de aplicare în baza art. 238 alin. (1) și art. 240 alin. (1) Cod Contravențional a sancțiunii contravenționale în privința Nataliei Crăciun sub formă de amendă totală în mărime de 13 unităţi convenționale, echivalentul a 650 lei și 2 puncte de penalizare emisă la data de 29 septembrie 2024 de către agentul constatator din cadrul SS al SP al SSP din cadrul Inspectoratului de poliție Drochia, Turculeț Cristian.

În temeiul art. 461 alin. (1) Cod contravențional, se încetează procesul contravențional pornit în privința Nataliei Crăciun, învinuită de comiterea contravenției prevăzută de art. 238 alin. (1) și art. 240 alin. (1) Cod Contravențional." (fila dosarului 9-20).

51. Completul de judectă reține că, în conformitate cu prevederile art. 465 alin. (2) Cod contravențional, Decizia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025 este irevocabilă din momentul adoptării (pct. 33 *supra*).

52. Recurenta s-a adresat cu cerere către Serviciul Fiscal de Stat cu solicitarea de i se restituia amenda contravențională achitată în baza deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Drochia din 29 septembrie 2024, anulată prin Deciia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025. Prin nota Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/1-17-11-103481 din 16 iunie 2025 recurenta a fost informată că, chestiunea privind întoarcerea executării pedepsei cu amenda (restituirea amenzii) se soluționează de către instanța de judecată. În cazul în restituirea amenzii contravenționale achitată nu a fost depusă prin actul judecătoresc care constituie temei de restituire a amenzii contravenționale, dispunerea restituirii acesteia urmează a fi solicitată în conformitate cu dispozițiile stipulate în Capitolul XIII din Codul de Executare; (fila dosarului 21).

53. Recurenta s-a adresat cu o cerere și în Curtea de Apel Nord, solicitând restituirea amenzii și a taxei de timbru. Prin nota Curții de Apel Nord nr. 16746 din 24 iunie 2025 Crăciun Natalia că, "*Întrucât actul de sancţionare a fost anulat prin decizia instanţei de apel definitivă şi irevocabilă, iar amenda achitată a devenit*

lipsită de suport juridic, aveţi posibilitatea de a solicita întoarcerea executării sumelor achitate. Astfel, pentru întoarcerea sumelor achitate, sunteţi în drept să înaintaţi în instanţa de fond, Judecătoria Drochia, sediul Central, o cerere de întoarcere a executării în ordinea procedurii civile” (fila dosarului 22)

54. La 18 iulie 2025 recurenta s-a adresat în Judecătoria Drochia (sediul central) cu cererea în prezenta cauză, solicitând restituirea amenzii contravențională și a sumelor achitate cu taxă de timbru 200 lei - la depunerea contestației în Judecătoria Drochia (sediul central) și 200 lei – la depunerea cererii de recurs împotriva hotărârii din 28 ianuarie 2025 (pct. 1 *supra*).

55. Prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul central) 01 august 2025 cererea respectivă a fost admisă parțial. Prin prisma prevederilor art. 157 și art. 158 Cod de executare, s-a dispus restituirea Nataliei Crăciun (IDNP *****) de către Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Trezoreriei de Stat, în termen de cel mult un an de la data emiterii încheierii, a sumele achitate cu titlu de amendă contravențională. Iar în ceea ce privește cererea cu privire la restituirea sumelor achitate cu titlu de la taxă de timbru, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată (fila dosarului 31-34).

56. Recurenta a atacat cu recurs încheierea sus-menționată solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii cererii de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în cadrul cauzei contravenționale și emiterea unei noi soluții prin care să se dispună încasarea din contul părții adverse, care pierdut procesul contravențional și/sau instituția relevantă a acesteia, în contul subsemnatei a taxelor de timbru achitate, câte 200 lei fiecare, în total fiind 400 lei;

- În cazul în care instanța de recurs consideră că nu se poate dispune încasarea taxelor de timbru nominalizate din contul părții care a pierdut procesul și/sau a instituției relevante, în contul subsemnatei, în subsidiar solicită dispunerea întoarcerii executării sumelor achitate ca taxe de timbru sub egida Capitolului XIII Cod de executare;

- În cazul în care instanța de recurs consideră că nu se poate dispune întoarcerii executării sumelor achitate, în subsidiar solicit dispunerea compensării taxelor de timbru din contul părții adverse, care a pierdut procesul și/sau a instituției relevante;

- Dacă se consideră faptul că nici o formulare din cele specificate anterior nu este aplicabilă problemelor privind repararea pierderilor privind taxele de timbru specificate, solicită să i se comunice cum este posibilă repararea pagubei aduse dreptului la proprietate prin intermediul taxelor de timbru achitate și baza legală, în regim rapid, exceptând forma ordinară de atac (fila dosarului 43-53).

57. Potrivit cererii de concretizare cerințelor din recurs din 20 august 2026 (pct. 11 *supra*), recurenta a solictat:

”Admiterea recursului şi dispunerea compensării şi/sau întoarcerii cheltuielilor de judecată de la partea adversă (IP/IGP/MAI etc.) şi/sau Serviciul Fiscal de Stat al Ministerului Finanţelor şi/sau instituţia relevantă/competentă, conform probelor de la dosar şi cerinţelor înaintate în cadrul dosarului;

Să soluționeze cauza direct în fond de către instanţa de recurs, fără a remite dosarul spre rejudecare primei instanţe, prin aplicarea directă a prevederilor art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, în vederea stopării tergiversării procedurilor şi garantării dreptului subsemnatei la un proces judecat într-un termen rezonabil, consacrat de art.192 alin. (1) din codul de procedură civil și art. 6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.”

58. Completul de judecată al Curții de Apel Nord consideră că încheierea Judecătoriei Drochia (sediul central) din 01 august 2025 este legală și întemeiată, iar recursul declarat de Natalia Crăciun este nefondat, or, solicitările recurentei Natalia Crăciun și argumentele invocate de către ea în susținerea acestora nu pot fi admise în cadrul prezentei proceduri judiciare, oricât de logice și plauzibile nu ar fi ele *per se.*

59. Astfel, după cum corect a reținut prima instanță, mecanismul legal de restituire a sumelor achitate de recurentă cu titlu de taxă de timbru la depunerea contestației (în contul Judecătoriei Drochia) și a recursului (în contul Curții de Apel Nord) în cadrul cauzei contravenționale, nu este aplicabil speței, deoarece legiuitorul a reglementat expres lista exhaustivă a situațiilor ce constituie temei de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru.

60. Concret, articolul 7 din Legea taxei de stat nr. 213/2023 prevede că:

(3) Suma de bani plătită ca taxă de timbru se restituie în cazul în care:

a) a fost plătită o sumă de bani mai mare decât cuantumul prevăzut de prezenta lege. În acest caz, se restituie suma plătită în plus;

b) suma a fost achitată, însă persoana este scutită de plata acesteia conform anexei nr. 2;

c) cererea (plângerea) nu a fost depusă în instanța judecătorească;

d) suma a fost plătită, în mod eronat, în contul altei instanțe judecătorești decât cea competentă.

61. Iar alin (4) al aceluiași articol stipulează că, *Cererea de restituire a sumei de bani plătite ca taxă de timbru poate fi adresată instanței judecătorești la care aceasta a fost achitată, în termen de un an de la data efectuării plății respective. Restituirea sumei de bani plătite ca taxă de timbru se efectuează din contul instanței judecătorești.*

62. Deci, norma legală enunțată *supra* nu prevede aplicarea mecanismului restituirii sumelor achitate de către contravenienți cu titlu de taxă de timbru la depunerea în instanțele judecătorești de prim nivel a contestațiilor împotriva deciziilor de sancționare contravențională emise de agenții constatatori din cadrul organelor extrajudiciare și la depunerea în Curțile de Apel a recursurilor împotriva hotărârilor emise de instanțele judecătorești asupra respectivelor contestații, în cazul anulării deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional.

63. Recurenta a invocat în susținerea solicitărilor sale și mecasnismul de compensare reclamantului a cheltuielilor de judecată, inclusiv a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru, din contul pârâtului, reglementat de art. 82, art. 90, art. 94 Cod de procedură civilă.

64. Completul de judecată al Curții de Apel Nord constată că, nici acest mecanism legal nu este aplicabil la soluționarea prezentei spețe, deoarece respectivul mecanism de compensare a cheltuielilor de judecată, inclusiv a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru, părții care a obținut câștig de cauză din contul părții care a perdut procesul, este aplicabil doar prin Hotărâre judecătorească la soluționarea cauzelor civile, în conformitate cu Codul de procedură civilă, ceea ce presupune examinarea de către instanța de judecată civilă a unui litigiu civil, între cel puțin două persoane - reclamantul, care a înaintat cererea de chemare în judecată, și pârâtul, persoana împotriva căruia a fost îndreptată acțiunea.

65. La caz, însă, recurenta a achitat sumele cu titlu de taxă de timbru în cadrul unei cauze contravenționale, pentru depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator de sancționare contravențională și a recursului împotriva hotărârii primei instanțe privind respingerea contestației. Atât contestația, cât și recursul au fost examinate de Judecătoria Drochia (sediul central) și Curtea de Apel Nord în conformitate cu prevederile Codului contravențional în coroborare cu prevederile aplicabile ale Codului de procedură penală. Astfel, în acea cauză recurenta a avut calitatea de contravenient, iar agentul constatator din cadrul Inspectoratul de poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției a participat ca reprezentant al autorității publice care a înaintat acuzarea și emis decizia de sancționare contravențională, exercitând astfel rolulul parchetului (procurorului) în sensul CEDO și a jusprudenței CtEDO. Deci, cauza data nu a avut ca obiect examinarea unei acțiuni civile, ci verificarea legalității și temeiniciei unei acuzații în materie penală și a deciziei de sancționare/condamnare a recurentei în baza acesteia. De menționat că, însăși Decizia Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025, invocată de recurentă în susținerea solicitărilor sale, a fost adoptată de Colegiul penal al acestei instanțe.

66. Din considerentele enunțate *supra*, Completul de judecată al Curții de Apel Nord apreciază critic și respinge ca nefondate argumentele recurentei bazate pe un șir de hotărâri ale instanțelor judecătorești de prim nivel și de decizii ale Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, prin care s-a dispus compensarea părților ce au obținut câștig de cauză a tuturor cheltuielilor de judecată suportate, inclusiv a taxelor de timbru achitate pe parcursul procesului civil.

67. În continuare, cu referire la sumele achitate cu titlu de taxă de timbru de recurentă în cadrul procesului contravențional menționat, Completul de judecată al Curții de Apel statuează că nu este aplicabilă nici instituția întoacerii executării reglementată de Capitolului XIII Cod de executare – Întoarcerea executării (art. 157-159), deoarece achitarea de către recurentă a taxei de timbru la depunerea contestației și a taxei de timbru la depunerea a recursului în cadrul cauzei contravențonale sus-menționate, nu ține de principiu de executarea unei decizii sau hotărâri judecătorești contravenționale. Or, potrivit articolul 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare 01.01.2024), *(1) Taxa de timbru este o sumă de*

bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac.

68. Respectiv, întoarcerea executării, prin prisma articolelor 157 și 158 din Codul de executare, a fost dispusă prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul central) din 01 august 2025 doar cu referire la restituirea sumelor achitate de recurentă pentru executarea pedepsei sub formă de amendă aplicată prin decizia agentului constatator din 29 septembrie 2024 (ca urmare a casării acesteia prin Decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025) din contul bugetului de stat, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat. Iar, în ceea ce privește cererea recurentei privind ”*întoarcerea și/sau restituirea și/sau compensarea*” sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în cadrul procesului contravențional, aceasta corect a fost respinsă de prima intanță. Or, respectiva chestiune nu poate soluționată prin prisma instituției întoarcerii executării, ci într-o procedură separată, în baza unei acțiuni civile, prin prisma instituției reparării prejudiciului, care este reglementată de un cadru legal distinct.

69. În contextul dat, Completul de judecată al Curții de Apel apreciază ca neîntemeiate și argumentele recurentei bazate pe unele exemple din practica judiciară națională de emitere a ordonanței judecătorești privind întoarcerea executării, prin care s-a dispus inclusiv întoarcerea și a sumelor achitate cu titlu de taxe de timbru (pct. 8 *supra*). Or, acestea se referă la întoarcerea executării care s-a efectuat în baza unor hotărâri judecătorești emise **în cauze civile** (ulterior anulate prin deciziile ievocabile ale instanțelor ierarhic superioare), prin care se dispusese *inter alia*, în temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, comensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxelor de timbru. Însă, în cazul în speță, nu a fost adoptată nicio hotărâre judecătorească prin care s-ar fi duspus încasarea de la recurentă a cărorva sume cu titlu de taxă de timbru, pe care dânsa ar fi executatat-o, iar ulterior respectiva hotărâre ar fi fost anulată printr-o altă hotărâre adoptată de instanța ierarhic superioară.

70. Astfel, analizând cardrul legal național și internațional pertinent, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord

relevă că, chestiunea privind recuperarea sumelor (mijloacelor bănești) achitate de recurentă cu titlu de taxă de timbru la depunerea contestație și a recursului în cadrul cauzei contravenționale, ce a avut ca finalitate achitarea sa, poate fi soluționată doar prin aplicarea instituției reparației *in integrum* a prejudiciului material și, după caz moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și aplicarea pedepsei sub formă de amendă (ceea ce constituie o condamnare în sensul art. 6 paragraf 1 CEDO). Și anume, prin înaintarea de către recurentă în ordinea procedurii civile a unei cereri de chemare în judecată împotriva autorității publice din care face parte agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06470710 și emis decizia de sancționare contravențională, cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

71. În acest sens, Completul de judecată relevă că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO), care este obligatore pentru toți subiecții de drept din Republica Moldova începând cu data de 12 septembrie 1997, procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit la 29 septembrie 2024 de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia al Inspectoratului General al Poliției, în privința recurentei reprezintă o acuzație penală (acuzație de săvârșirea unei infracțiuni) în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamendale (CEDO), iar decizia aceluiași agent constatator (agent al statului) din 29 septembrie 2024 privind sancționarea contravențională a reclamantului cu amendă și aplicarea punctelor de penalizare a constituit o condamnare a acestuia în materie penală în sensul aceleiași norme din CEDO (a se vedea în acest sens *mutatis-mutandis* constatările și concluziile din Hotărârea CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania din 21.02.1984, Hotărârea CtEDO în cauza Ziliberberg vs. Republica Moldova din 01.02.2005, Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 10 din 12.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 473 alin. (1) pct. 2) din Codul contravențional).

72. Asftel, în hotarârea din 01 februarie 2005 în cauza Ziliberberg contra Moldovei (cererea nr. 61821/00), CtEDO a notat *inter alia* că, caracterul general al Codului cu privire la contravenţiile administrative şi scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât şi de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul

articolului 6 al Convenţiei, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală (a se vedea în acest sens și cauza Lauko v. Slovakia, hotărârea din 2 septembrie 1998, Reports 1998-VI, § 7, 58).

73. Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că Codul cu privire la contravenţiile administrative, conţine prevederi cu privire la chestiuni precum: circumstanţele atenuante şi agravante, răspunderea pentru tentativa de comitere a unei contravenţii, precum şi legitima apărare, care în esenţă indică natura penală a contravenţiilor.

74. Prin urmare în cadrul cauzei contravenționale menționate *supra* recurenta ca persoană acuzată în materie penală a fost în drept să beneficieze de toate garațiile unui proces echitabil prevăzute la art. 6 CEDO, **inclusiv dreptul de a se apăra ea însăși** (art. 6 paragraf 3 lit. c), drept pe care și l-a realizat, prin înaintarea unei contestații asupra deciziei și procesului-verbal cu privire la contravenție în Judecătoria Drochia și, apoi prin depunerea recursului în Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți. Respectiv, pentru a putea să-și realizeze efectiv acest drept la apărare, recurenta a trebuit să achite, potrivit legii, taxa de timbru în sumă totală de 400 (patru sute) lei (200 lei la depunerea contestației și 200 lei la depunerea cererii de recurs).

75. Potrivit art. 6 paragraf (3) CEDO, ”*Orice acuzat are, mai ales, dreptul: c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el (...)”* Iar articolul 13 CEDO, prevede că, *”Orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.”*

76. Totodată, Completul de judecată notează că, dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare sunt drepturi fundamentale ale persoanei prevăzute și de art. 20 și art. 26 din Constituția Republicii Moldova. Astfel, art. 20 din Constituție, prevede că: (*1) Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.* Iar art. 26 din Constituție stipulează că, *(1) Dreptul la apărare este garantat. (2) Fiecare om are dreptul să reacţioneze independent prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.*

77. Deci, la caz, recurenta a reacționat independent și prin mijloace legitime în apărarea drepturilor și intereselor legitime încălcate de agentul statului, în instanțele judecătorești competente.

78. De asemenea, instanța notează că, prin prisma jurisprudenței CtEDO menționate *supra*, Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2025, echivalează (este similară) cu o sentință de achitare de sub o acuzație în săvârșirea unei infracțiuni (de sub o acuzație în materie penală) în sensul prevăzut la art. 6 (1) CEDO. Drept urmare, în legătură cu cauza contravențională sus-indicată și consecințele acesteia, recurenta prin efectul hotărârii de încetare a procsului sus-menționate, are aceleași drepturi și garanții ca și persoanele care au fost acuzate și pedepsite ilicit în cadrul proceselor penale, fiind ulterior achitate.

79. Art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova în partea sa relvantă prevede că, *Republica Moldova este **un statt de drept**, democratic, **în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui** (...), **dreptatea** (...) reprezintă valori supreme.*

80. Art. 53 alin. (2) din Constituţie stipulează că, *statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.*

81. Întru dezvoltarea acestor norme constituționale și a îndeplinirii obligațiilor sale pozitive asumate la nivel internațional, Statul Republica Moldova a adoptat Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti (în continare - Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998), care **la art. 1 prevede că**, *prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statutului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în **procesele** penale şi **administrative** de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoeşti.*

82. Noțiunile de **”acțiuni ilicite”** și **”aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale”** indicate mai sus urmează a fi înțelese și interpretate în sensul special prevăzut la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, care stipulează că, *în sensul prezentei legi, se definesc următoarele noţiuni: **acţiuni ilicite** – acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţiile*

administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracţiuni).

83. Potrivit art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998: *(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei, a percheziţiei, ridicărtii, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.*

84. Conform art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, *dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;* **Iar art. 13 alin. (1) din aceeași Lege stipulează expres că,** *Prejudiciul material şi moral cauzat* ***prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe*** *decât instanța de judecată* ***se repară de către aceste organe.***

85. Totodată, întru realizarea principiilor și reglementărilor prevăzute în normele constituționale și legale enunțate mai sus, **art. 383 alin. (3) din Codul contravențional al Republicii Moldova** (*lex specialis*) prevede că, *Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces, dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.*

86. Iar art. 384 alin. (2) lit. u) din același Cod prevede că: „*Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul:* **u)** *să ceară și să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale autorității competentă să soluționeze cauza contravențională.*

87. Așadar, prin art. 53 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 383 alin. (3), art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional și art. 1, art. 2, art. 3, art. 6, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998**,** legiutorul (statul

Republica Moldova) a instituit mecanismul legal de reparare a prejudiciului cauzat, inclusiv a tuturor cheltuielilor suportate de persoană în procesul contravențional **din contul organului din care face parte agentul constatator care a emis decizia de sancționare contravențională sub formă de amendă**, dacă, prin hotărâre definitivă, răspunderea contravențională a fost înlăturată ulterior (cu excepția cazului de amnistie).

88. De altfel, Completul de judecată al Curții de Apel Nord notează că, însăși recurentă în cererile sale de completare a temeiurilor recursului din 15 iunie 2026 și 20 august 2026, confirma faptul că, la caz, problema pusă în discuție (recuperarea sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în cadrul procesului contravențional) este vorba de repararea prejudiciului material cauzat și nu de restituirea taxei de timbru (art. 7 din Legea taxei de stat nr. 213/2023), de întoarcerea executării (art. 157-158 Cod de executare) sau de compensarea cheltuielilor de judecată supotate în cadrul unui proces civil (art. 82, art. 90, art. 94 Cod de procedură civilă). Acest lucru rezultă cert și din exemplele de practică judiciară, invocate de recurentă în cererea sa de concretizare a temeiurilor și cerințelor recursului din 20 august 2026 (pct. 11 *supra*), inclusiv deciziile Curții Supreme de Justiție, în cauze civile concrete (*Decizia în dosarul nr. 2ra-530/19 Dosca Ion vs. IGP, Decizia în dosarul nr. 2ra-2200/17 Cartac **vs.** Ministerul Justiție și IGP, Decizia CSJ în dosarul nr. 2ra-1648/22 Garstea Ana vs. INSP al IGP a MAI*), ce au avut ca obiect de examinare cererile de chemare în judecată înaintate de reclamanți persoane fizice împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, privind repararea prejudiciilor material și morale, inclusiv recuperarea sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în cadrul proceselor contravenționale.

89. Prin cererea de concretizare a temeiurilor și cerințelor din recurs din 20 august 2026 (pct. 11 *supra*), recurenta, invocând mecanismul de reparare a prejudiciului material cauzat, în temeiul art. 383 alin. (3), 441 alin. (2) Cod contravențional și art. 82, art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, a solicitat Curții de Apel Nord:

”*Admiterea recursului şi dispunerea compensării şi/sau întoarcerii cheltuielilor de judecată de la partea adversă (IP/IGP/MAI etc.) şi/sau Serviciul Fiscal de Stat al Ministerului Finanţelor şi/sau instituţia relevantă/competentă, conform probelor de la dosar şi cerinţelor înaintate în cadrul dosarului;*

Să soluţioneze cauza direct în fond de către instanţa de recurs, fără a remite dosarul spre rejudecare primei instanţe, prin aplicarea directă a prevederilor art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, în vederea stopării tergiversării procedurilor şi garantării dreptului subsemnatei la un proces judecat într-un termen rezonabil, consacrat de art.192 alin. (1) din codul de procedură civil şi art. 6 par.1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului."

90. Însă aplicarea mecanismului de reparare a prejudiciului cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională, implicit de recuperare a cheltuielilor suportate de recurentă în cadrul pocesului contravențional sub formă de taxă de timbru achitată la depunerea contestației și a recursului, nu este posibil la soluționarea prezentei spețe, deoarece aceasta nu are ca obiect de examinare o cerere de chemare în judecată, privind repararea prejudiciului, înaintată împotriva autorității publice din care face parte agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sacționare contravențională, cu respectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de art. 166 și art. 167 Cod de procedură civilă. Or, o astfel de cerere de chemare în judecată urmează a fi înaintată și examinată conform procedurii contencioase, în ședință publică, cu adoptarea de către instanța de prim nivel a unei hotărâri judecătorești în sensul admiterii sau respingerii acțiunii, care la rândul său se supune dublului grad de jurisdicție, fiind deci susceptibilă de atac de către participanții la proces cu apel și cu recurs, fapt confirmat chiar prin exemplele de practică judiciară invocate de recurentă (pct. 88 *supra*).

91. Completul de judecată al Curții de Apel Nord notează că, în cererea înaintată la 18 iulie 2025 în Judecătoria Drochia (sediul central), recurenta nu a indicat vreun pârât concret și nici nu a invocat ca temei de drept prevederile art. 383 alin. (3), 441 alin. (2) Cod contravențional. Corespunzător, în procedura de examinare a acestei cauze în ordine de recurs nici nu există parte intimată.

92. Mai mult, recurenta și-a întemeiat cererea data în exclusivitate pe prevederile Capitolului XIII Cod de executare – Întoarcerea executării, și anume: art. 157-160 Cod de executare, precum și Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 privind controlul de constituționalitate a articolelor 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 și art. 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

93. Suplimentar, Completul notează că, examinarea cauzei în fond soluționarea acesteia de către instanța de recurs în sensul solicitat de recurentă în cererea de concretizare a recursului din 20 august 2026 (*repararea pagubei cauzate prin recuperarea din contul IP Drochia/IGP/MAI a sumelor achitate cu titlu de taxă de timbru în procesul contravențional*), prin prisma prevederilor art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, nu este posibilă, în principiu, la examinarea recursului în Secțiunea 1, Recursul împotriva încheierilor judecătorești, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, or, în această procedură este inadmisibilă schimbarea obiectului și temeiului cererii, înaintarea unor cerințe noi, administrarea de probe suplimentare, antrenarea în proces a unor noi participanți etc.

94. Distinct de cele sus-indicate, Completul de judecată ține să explice că, recurenta are dreptul să se adreseze separat în instanța judecătorească competentă cu o cerere de chemare în judecată în sensul sus-menționat în pct. 90, 93 *supra*, în interiorul termenului de 3 ani, de la data adoptării Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Nord din 03 iunie 2025.

95. Ce ține de solicitarea recurentei de restituire a taxei de timbru achitată la examinarea recursului declarat în prezenta cauză în contul Curții de Apel Nord, Completul de judecată o consideră neîntemeiată, or, obiect de examinare în prezenta cauză a servit cererea recurentei din 18 iulie 2025 înaintată în temeiul Capitolului XIII Cod de executare – Întoarcerea executării (art. 157-159), iar art. 158 alin. (4) Cod de executare stipulează expres că, la înaintarea unor astfel de cereri părțile sînt scutite doar de plata taxei de stat, urmând însă să achite taxa de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

96. În ceea ce privește solicitarea recurentei de ai fi compensate cheltuielile suportate în legătură cu expedierea corespondenței purtată cu Curtea de Apel Nord etc., aceasta de asemenea nu poate fi admisă, în situația în care recursul urmează a fi respins. Or, potrivit art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată, inclusiv cele suportate în instanța de apel și în instanța de recurs, se compensează doar în cazul în care partea care le-a suportat a avut câștig de cauză.

97. Așadar, având în vedere concluziile enunțate *supra*, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord va respinge recursul declarat de recurenta Natalia Crăciun, menținând încheierea contestată. Or, criticile aduse de recurentă cu argumentarea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, percepute din propriul său punct de vedere, nu pot fi reținute de instanța de recurs în situația în care recursul are un caracter nefondat.

98. Completul de judecată ține să sublinieze că, la adoptarea prezentei decizii s-a pronunțat asupra aspectelor relevante care sunt decisive pentru soluționarea cauzei, ceea ce este conform cu jurisprudenţa constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO) cu referire la respectarea cerinței, prevăzute de art. 6 § 1 CEDO, că hotărârile judecătoreşti trebuie motivate, astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele decisive pe care se fondează (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, § 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, § 84).

99. Potrivit art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

100. În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 426, art. 427 lit. a), și art. 428 Cod de procedură civilă, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

CU UNANIMITATE DE VOTURI :

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Natalia Crăciun.

Menține încheierea Judecătoriei Drochia (sediul central) din 01 august 2025, emisă în cauza, la cererea înaintată de Natalia Crăciun, cu privire la întoarcerea/restituirea/compensarea sumelor achitate cu titlu de amendă și de taxă de timbru la examinarea contestației și a recursului împotriva deciziei agentului constatator și hotărârii instanței de judecată, în cadrul cauzei contravenționale.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac, fiind irevocabilă de la adoptare.

Președintele completului,
judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin